

Hej, Kristine. Hej, Camilla.

Altså, jeg kunne have sagt mig selv, at nu vil jeg blive glutenfri, fast eller aukspåle, ambassadør, ikke.

Men der var mange, der gerne vil høre, hvordan min mor gør det.

Har du sendt en opskrift ud til dem? Jeg så godt, at der var nogen, der spurgte på Instagram.

Hun havde brugt en eksisterende opskrift, og så havde hun lavet nogle ændringer også noget.

Så det hele er kommet med, og bliver sendt ud til dem, der spørger.

Så det, du siger nu, bare skriv, hvis I også har gluten af at lære?

Så selvfølgelig. Nej, mere skriv med tips til mig.

Så sender du en opskrift. Ja.

Hvor skal jeg købe alle de gode ting, hende? Det er mere det, jeg er udefter.

Der findes faktisk nogle ok-alternative.

Men ikke bare ok. Du prøvede da den der fratilitetkage der.

Jeg tænker stadig på den. Hold nu op og vare den god. Den er jo simpelthen noget, som jeg fortæller.

Heddrømme. Den er fra HUG Huk Bæren på Østerfej Maxsted.

Glutenfri, laktosefri. All you can wish for.

Den var jo så delikat, kaffe, sød. Jeg havde virkelig godt lignet det sødt.

Du er sødt sød. Det var den.

Og den var også glutenfri. Jeg fik et chok.

Den smagte så godt.

Altså hvis I er i nærheden af den bære, så gør jeg selv en tjeneste at købe ind. Hvad hedder den?

Fratilitet. Kage.

Så vi er jo nogle ædedyre, og nu åbner der så bare en helt ny verden, hvor vi nødt til at prøve alt muligt andre nye ting.

Du er. I hvert fald.

Nej, men du kan så også prøve, at det er. Og så kan du give mig det gode af det.

Det var ikke det eneste. Der var også mange, som havde noget at sige om, hvor vi snakker om livøg.

Hvordan man nu udtaler det?

Jeg tror, at vi ikke er blevet ind i om, at vi sagde livøg, men det hedder livøg.

Vi talte om, hvad livøg man bliver brugt til i dag, og flere har skrevet til, at bygningerne bliver brugt til lidt forskelligt.

Blandt andet lejerskoleophold, kurser, festivaler og private arrangementer.

Og så er der faktisk også nogle faste beboere på livøg 2, familien giv lidt.

Så ikke mange? Nej, men lidt.

Man tager fæven fra Rønbjerg og Havn, altså man skal sejle over Limfjorden.

Og så kan man faktisk også kampeere derovre. Der er en campingplads, et færdesendt, der er en lille købmand og en kru.

Og vi har sikkert glemt alt muligt, og der er noget, vi ikke ved, der også er derovre. Det lyder som et helt fantastisk sted.

SF Ungdom har holdt sommerlager på øen, og der har været nogle råstur og røstesamtur for gemager og sådan noget.

Så synes jeg, der har været sådan noget cirkuslager og alt muligt.

Ja, ja, men det er de samme gamle flotte bygninger, som der var dengang, ikke?

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Ja, du fandt lige nogle billeder frem.

Der ser meget lækkert ud. Ja, det gør du altså.

Der er også flere, der har skrevet, at der er lavet andet godt indhold om den tid, hvor mænd og drenge var anbrægt på livøg.

Der er en podcast fra DR, som hedder Et Minus Mænske. Det synes jeg simpelthen, er et godt ord, fordi det er frygtligt.

Altså dårligt, skulle jeg til at sige. Det er Et Minus Mænske, ikke?

Ja. Den skal jeg have hørt.

Det er jo virkelig rigtigt, at det var sådan, de blev set, ikke?

Ja.

Og så er der en dokumentarudsændelse på DRTV i tre afsnit med Paul Ny og Brasmussen, som udforsker sin farshistorie.

Fordi hans far var jo, som vi talte om, anbrægt på livøg i syv år.

Ja. Den har jeg faktisk set. Den er virkelig god.

Den hedder Nyrop Sønd af en udstøt.

Ja.

Den skal man også lige se. Den er rigtig god.

Så bonusanbefalinger til bonusanbefalingen.

Ja, det er rigtigt.

Vi mangler ikke godt indhold. Det gør vi altid ikke.

Nej, nej, nej. Overhovedet ikke.

Tilbage i episode 203 talte vi om Ulla Grægersen, der blev drabt i en vasketkælder i sin boligblok tilbage i 1966.

Ja.

Vi var begge to rette op og køre over den sag, fordi politides arbejde var tvivlsomt, kan man vise godt at sige, ikke?

Og der kan vi godt lade den.

Ja.

I forbindelse med vores snak om de spekulationer, der kan opstå, når politides arbejde ligesom er mangelfuldt i en drabs sag, med spekulationer, som vi også havde.

Der vil vi gerne gøre det helt klart, at Ulla Grægersens mand ikke på noget tidspunkt har været under mistanke for drabet på sin hustru.

Vi kan ligesom udtrykke for, at drabet virkede personligt, og at gærningsmanden neppe var en fremmede.

Men sagene er altså uopklaret, så det ved vi ikke noget om.

Ingenting.

Ulla Grægersens mand blev selvfølgelig forhørt af politiet i forbindelse med sagene, men blev altså aldrig, skal det understrejes, betragtet som mistænkt.

Så det er bare lige vigtigt for os at sige, at der altså ikke er nogen, der er dømt i denne her sag, og det skulle vi selvfølgelig have slået helt fast tilbage i episode 203.

Og det gælder jo ikke altid, når vi taler om uopklaret sag.

Det er rigtigt.

Nu ved jeg ikke om, du har en uopklaret sag med i dag,

men det er dig, der skal starte.
Nej, det er det ikke.
Nu bytter vi jo op.
Eller skal vi nu vente tilbage igen?
Altså egentlig er det din tur?
Jeg fik dig til at starte sidste gang.
Så altså det vil så sige, du har faktisk startet de sidste to gange.
Så jeg vil sige, det må jo ligesom være mig, ikke?
Ja, ja, men så har vi lige løbet om en.
Altså jeg ville have det fint.
Jeg ville have det helt fint med, at det var dig.
Men jeg tænker, måske skal du ikke starte for 3. gang,
men det er godt for stået, hvad du mener, fordi så ville vi vente tilbage til orden.
Og kontroll.
Og kontroll og orden.
Men jeg troede bare, at da vi byttede i sidste uge, så var det ligesom det.
Så havde vi byttet.
Ja, okay.
Og så fortsætter vi nu.
Men det vil sige, det er dig, der skal starte.
Vil du gerne starte?
Nej.
Nå, okay.
Så nu er det mig, og det er også helt okay.
Vi skal til et villa-kvarter i Søborg, torsdag den 11. januar 2001.
Omkring klokken 20.30 åbnet en mand pludselig hoveddørren til et hus, der ikke var hans.
Dørren havde ikke været lovst, og manden kunne derfor være direkte ind, og det gjorde han.
Han havde bare blodet i fødder og hænder, og han var målrettet.
Fra gangen gik han resolut ind i stuen og smed sig på sofaen.
I villaen på Kong Hans, allige her i Søborg, brugte en kvinde og hendes elva over i Sønden,
og den aften havde de besøg af en nabo.
De tre hyggede sig foran fjernsynet på denne her mørke kolde aften.
I januar, da denne her fremmede mand pludselig gjorde dem selskab helt uventet og helt
uvelkoment.
For skrækket bad kvinde manden, som hun ikke kendte og aldrig havde mødt for, om at gå sin vej.
Det nægtede han.
Hun talte til ham med fasthed i stemmen og forsøgte at skubbe ham over mod dørren,
men hun kunne se hans øjne, at han var forvirret og uterejnlige,
og så greb han pludselig fat om begge hendes håndled.
Hun blev bange, men forblev rolig, og bad ham bestemt om at slippe sit tag.
Fra hans synspunkt var situationen en helt anden.
Stemningen var god, kvinde var dejlig.
De talte godt sammen og oplevede han.
Han mente inden der, at hun var hans kæreste.

Nej.

Efter at have sluppet hendes håndled proklamerede han, at han ville tage sig et bad, så gik han ud på badvejrelset og lukket døren efter sig.

Nå, okay, så er det en god anledning til lige at få ringet til politiet.

Ja, situationen var både skræmmende og bizar,

men kvinden formåede utroligt nok at bevare fatningen,

og nu hvor han var travlt optaget under brugserne et øjeblik,

så fik hun selvfølgelig ringet til politiet og forklaret,

at hun havde fået besøg af en ubuden blond en smurt mand, som hun ikke kunne få ud igen.

Dog var han heldigvis ikke direkte trunde fortalt hun ud over det her med,

at han havde taget fat om hendes håndled, men det var selvfølgelig ubehagligt og utrygt alligevel.

Mens politiet var på vej kom manden ud fra badvejrelset igen.

Han virkede træt at læse sig på sofaen,

han træk et tæppe og bruger sig og sagde, at han ville sove i nogle dage.

Men hun havde ikke forlatt huset, hun var blevet der.

Hun var blevet der, ja.

Og det kunne man jo også godt forestille sig,

at man ville reagere med at faktisk forsvinde fra huset, mens han var ude på badvejrelset.

Jo, men jeg kan jo også godt se, at man bliver,

og at man får et chok, det er hendes hjem, det er hendes,

altså det er hende, der har ret til at være der.

Og hun visste, at politiet var på vej,

og hun opfattede ham ikke som desideret farlig,

udover at han havde taget fat om hendes håndled,

og det selvfølgelig gjorde han bange, så måske derfor blev hun.

Jeg kan virkelig også godt forstå, hvis hun havde taget sin søn på naken

og var løbet ud af huset, ja.

Han læser ligesom på sofaen og sagde, nu skal jeg sove,

og putte sig selv tæppet op over sig,

men han lukkede i går inde.

Han lå bare og kiggede på husets kvindelige beboer,

som stod op og holdt øje med, hvad han foretog sig ind til hjælpen af en kom.

Hendes søn var gået ind på sit værelse,

selvfølgelig utryk ved situationen,

inden han var gået ind, havde han sagt til sin mor,

at hun skulle se at få manden ud.

Mens han lå der på sofaen med hvid åbne øjne,

sagde han pludselig, at nu måtte hun godt ringe til politiet.

Hun svarede, at det havde hun allerede gjort.

Fortal dem, at vi er gift, sagde han så.

Det afvist hun, hun mindede ham om, at de ikke var et par,

og at han ikke boede i huset, så hun var rimelig cool og fattet,

men måske havde hun ikke været lige så rolig,

og overskudt sagtig i sin kommunikation med ham,

hvis hun havde vist, hvad han havde foretaget sig lige inden han kom indenfor.
En patrulje ankom endelig til kvarteret,
og betjentene fik anholdt og fjernet manden fra villagen.
På derhverende tidspunkt havde han noget at tilbringe godt en halv time med familien.
Jeg skulle lige til at spørge, ved du hvor lang tid der gik?
Halv time er jo en evighed.
Han har været i bad, han kom bare det, og sidder hykset,
og så kommer der en mand ind i gang med bare tager og blod på tagerne, og blod på hænderne.
Prøv at høre, bare skære alt det fra med bare tager og blod,
eller bare der kommer en fremmed mand ind, og bare sådan et jeg bruger her.
Og smider sig på sofaen, og begynder at gå i bad,
og lige så fatt om din håndlede, da du prøver at skupe ham ud.
Halv time, den evighed.
Politiet fik fingrene i ham heldigvis.
Han virkede forvirret, bemærket betjentene,
og i politibilen fortalte han en usammenhængende men uhyggelige historie.
Han havde netop drabt et menneske fortalt han, men hvem eller hvor var ikke til at få ud af ham.
Svarne landede alligevel hos politiet ganske kort tid efter, da en hjemmehjælper fortog et
alarmopkal.
På et besøg hos en ældre beboere i Stengårdsparken i Gladsaxe samme aften,
kun ca. 70 meter fra Vildaren i Søborg, var hun trot indenfor til et frygtligt syn.
Den 46-årige kvinde, hun var hjemmehjælper for at lå hårdt såret på gulvet i Rækkehuset,
og der var blod alle vejne.
Kvinde blev hastet til Herlevhospital i en ambulance,
men der var indtid at stille op, hun blev aklaed død for minutter efter indkomsten.
Rimor, Nørrig og Nilsen på 46 var enke og havde brugt i det her lille Rækkehus i Stengårdsparken i
over 40 år.
Hvorfor nogen skulle have brutalt overfaldet en forsvarsløs, enlig ældre kvinde i hendes eget hjem,
var svært at forstå, men vise kriminalinspektør Ola Andreasen meldte allerede samme aften ud,
at det var manden, der var blevet anholdt i villaen på Konghans alle kort tid før fundet af Rimor, som
stod bagdrappet.
Det var der ingen tvivl om.
Men i øjeblikket har vi ingen mening om, hvorfor den 29-årige trængte ind i netop hendes hjem.
Det kan være i forbindelse med et indbrud, det kan være en pludselig indskydelse,
vi aner det ikke, sagde Ola Andreasen til ekstrabladet.
Om den 29-årige med de blodige fødder kunne politiet oplyse, at han både i Helsing Ør var
bistandsmodtagere,
og var kendt af politiet i forvejen for overtredelse af lovn om euforiserende stoffer og for tyveri.
I slutningen 1999 var han blevet dømt til psykiatrisk behandling i Sverige,
efter at han havde smulet det euforiserende stoff CAT ind i landet for nogle somalier,
og han havde også været tvang sin lagt i korter og perioder af flere omgange.
Indtids tyde jo et på, at rimoere og den 29-årige kendte hinanden i forvejen.
Efter forskningen af det her uhyggelige drab med den bizarre endholdelse afsløret hurtigt,
at 29-årige samme aften havde været forbi en anden addragse i nærheden af rimoers hjem,

før han var gået over til rimoere og havde drabt hende.

Her i et nabo hus var den yngre mand gået indenfor, efter at han havde opdagede, at hoveddøren var ulovst,

og fra en træen var han gået direkte ud i køknet og fortalte, at han var sulken og ville have mad. Det skrev BT. Det var før, og han gik over til rimoere.

Ja, men også et tilfældt dit hus.

Helt tilfældt dit hus. Det var bare hvor døren åbent.

Han har gået og taget i nogle forskellige huset, måske?

Ja, præcis ikke. Og der var døren åbent, og så gik han ind ude i køknet, ja, sulken.

Og han havde mad. I det samme kom børnene i huset op fra kælderens, og det fik manden til at flygte.

Derefter var det så, at han var gået videre over til rimoers hus, hvor døren desværre også havde været ulovst.

De grusomme detaljer om, hvad der var sket i rimoers rækkehus, kom frem under grundlåsfråhøret ved retten i Gladsag til næste dag den 12. januar 2001, til at begynde med at nægtede den 29-årige, der optrådte venlig og rolig de retten, at han havde noget med drabede at gøre.

Han havde ikke mødt en gammel dame, hevdede han.

Så fortalte han om, hvad han havde foretaget sig om torsdagen dagen før.

Han foreklagede, at han var taget til Kristiania for at samle flasker og ryge lidt derude.

Men ikke hash, bare almindelig, to back sagde han.

Men da det begyndte at blive mørkt, blev han pludselig bange. Han oplevede, at farverne begyndte at indræse,

og at mørket faldt meget hurtigt på.

Jeg begyndte at gå, men bygningerne var levende, og jeg steg på en gul bus.

Siden skiftede jeg om til en dragole af bus, hvor der sad 20 individer i, fortalte han.

Det var ikke hans plan at tage til Søborg, det var tilfældigt, at han lige havnede der.

Hans mål var bare at finde en opgang, hvor han kunne slå sig ned, for natten forklagede han i følge ekstra bladet.

B.T. beskrev, at han forklagede, at han gik rundt på nogle gader og stræder, som han ikke kunne komme ud af.

Han forsøgte at kommunikere telepathisk med sin ekskerste, men nogen med større jernekraft blockerede, forklagede han.

Han visste ikke, hvor han var. Han opfattede det, som om han havde gået på en evighedstig.

Så blev han træt og ville gerne finde en opgang for at sove.

Da den 29-årige af Anklæren blev sport, om han på et tidspunkt i løbet af Trostaden havde haft en kniv i hånden, svarede han.

Nej, det er altså ikke normalt mig, som laver mad.

Det er jo ret tydeligt, at han er helt væk, han er en anden verden.

Og det har vi jo talet om før. Hvorfor fortsætter man så med at udspørge ham, når han tydeligvis er helt væk?

Det spurgte jeg nemlig dig om, da vi talte om Bjarne, der havde slået sin forældre hjælp med en ytte. Hvordan kan man så stole på, hvad de siger, hvad de kan huske, hvad der egentlig er sket?

Ja, men nu begynder Anklæren faktisk at konfrontere ham med det, han havde afsløret for

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

betjentene i politibilen, for der havde han jo faktisk fortalt.

Det er rigtigt, der kunne han huske noget.

Ja, jeg har slået nogle hjælp, han ville ikke sige, hvem, hvor det kunne han ikke få ud af ham.

Men det konfronterede Anklæren ham så med nu for at se, kan du så huske?

Ja.

Altså, bringer det nogle minder frem, ikke? Og nu kunne han pludselig huske, hvad der var sket.

Han væxlede mellem at kalde rimor Nørre Ernelsen for hende og det i sin videre forklaring.

Jo, det er da rigtigt. Nu husker jeg det. Jeg mødte et monster. Det var en hende.

Det var et monster, som godt kunne lide en meget gammel dame.

Jeg følte mig tråde, da hun smilede sådan lidt lumsk, så tog jeg kniven og jorden i hovedet på hende.

Men monsteret grinede bare. Jeg blev ved med at stikke kniven i hende. Det var hendes liv eller mit.

Så tog jeg stegpanne og slog hende, for jeg måtte for fanden finde ud af, hvad der var ind i hendes hoved.

Nej.

Det var et meget hårdt hoved, forklarede han ifølge ekstra bladet.

Det begyndte at blive helt vildt træende, og så var der krig. Du skulle have set lyset, men det var helt orange.

Men selvom jeg stakk med kniven lå det bare og grinede.

Jeg drejede på hendes hoved for, at alt blodet kunne løbe ud, og jeg hoppede på hende, og så løb jeg væk.

Det er efter, ja. Det er så voldsomt, ikke?

Ja, og det skinner jo igennem hans vanvide, hvad der har sket.

Ja.

Det har han...

Ja, præcis.

Og husk også lige, at hun var faktisk ikke død.

Nej.

Da hjemmehjælperen ankom helt utroligt.

Nej.

Derefter var det, at den 29-årige gik indenfor i villaen på Komhands alle i Søborg, i nærheden hos en kvinde og hendes søn.

Og der kvinde, altså efter at følge en effand ud af, hvem hun havde haft besøg af, der begyndte hun at ryste over hele kroppen.

Altså, det var virkelig en voldsom erkendelse, ikke? At han havde lige slået en person ihjel.

Ja.

Ja.

Den rætsmedicinske undersøgelse viste, at 6- og 4-årige rimor Nørgaer Nielsen var blevet drabt med 30 knivstæk i hovedet,

og flere stik med skaftet på en stejpanne.

Derudover havde hun 40 lasjoner efter vold, som blandt andet var blevet udøret mod hende med denne her stejpanne.

Det suden havde den 29-årige skåret rimors venstre øre af.

Den hang stadig...

Den har altså let, at den kunne have haft en advarsel den her.

Ja, det kan du godt være, du har ret i det.

Ja.

På bagkant advarer jeg lige alle om, at det er hart krog.

Det her ørehang stadig fra hovedet i en lille smule hud, men nederne er så også gjort.

Ja.

Og hun var i liv.

Det var hun, hun var i liv, angrebet på denne her ældre kvinde, havde været så voldsomt, at køkkenknivn var gået i stykker, og at håndtaget på stejpanne var både.

Og som sagt helt utroligt, så var rimor på trods af den omfattende vold, hun var blevet udsat for, altså 30 knivstæk i hovedet, stadig i liv, da den 29-årige forlod huset,

og hun døde først, så gik der jo noget tid ikke, og så kom hjemmehjælperen,

og så ankom ambulancen, og så døde hun i ambulancen på vart og hospitaler.

Der var selvfølgelig ikke tvivl om, at den 29-årige var syg.

Han blev varteksfængslet på den lukket psykiatriske afdeling på hele rød, sygehus,

og det blev dessuden bestemt, at han skulle mental undersøges på sikringsanstalten i Nykøbing Sjælland.

Det kom jo ikke frem, at rimor Nøra i Anilsen altid var meget forsigtig med, hvem hun lukkede ind i sit hjem,

og at hun altid sørgede for, at døren var låst, næsten altid.

Hun havde nemlig afvist og udleverer en nøgle til hjemmehjælpen, hun var dårligt gode og bange for fremmede,

og lavede i stedet en aftale med hjemmehjælperen om, at hun lå, hoveddøren var ulovst mellem kl. 20 og 20.30, så de kunne komme ind.

Resten af døren var døren låst, og det var for, at hun kunne ikke lige at udleverer sin nøgle.

Og skabnen ville jo altså desværre, at den 29-årige havde taget fat i dørhøntaget i netop det korte tidsrum, hvor døren var ulovst.

Og havde den været låst for, at han jo gået videre?

Ja.

Jo jo, men så var han gået videre, og så var han blevet vi mere taget i døren, så han havde fundet en, der var åben.

Ja, måske.

Han gjorde det jo så også bag efter, ikke? Nu skal han jo sove et sted, og videre jo et kærester.

Og det er ellers en sted, føles det tilfældigt, at han ikke også synes eller troede, at hun var et monster?

Ja, eller også, at han rent faktisk tænkte, at Rimor var et monster, fordi jeg tror ikke, at han gik ind.

Han startede egentlig med at forklare, at stemningen var fint nok til at begynde med, og han gik ind og sagde, at han gerne ville have noget at spise.

Ja, og han havde lige været ind i et andet sted og sagt, han var sulten.

Ja, og det var det samme, han begyndte med, men så skete der et eller andet switch.

Og så pludselig var det hans opfattelse, at hun var et monster, og han var troede, at hun skulle nedekæmpes.

Det skulle nedekæmpes.

Det skulle nedekæmpes.

Jeg tænker bare, at Rimor har været pissebangen, og det er kommet til udtryk.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Jeg tænker, at forskellen er, at den anden, altså kvinden, hun var rolig. Hun talte til ham på en bestemt måde.

Der var ikke tvivl om, at hun var rolig, nemre afkodet på en eller anden måde, hvor Rimor måske, fordi hun var bange for fremmede at holde sig for sig selv, og netop sørge for at låse sin dør, altså når hun så ser.

Er blevet rejseslan.

Hun er blevet rejseslan, fordi det er hendes værste marring, der pludselig står en fremmede mand i hens hjem.

Så er hun måske reageret på en måde, som hans og i sin jernet har oversat til hun er farlig.

I forbindelse med efterforskningen af sagen eftersygte politiet en mand, som den 29-årige skulle have slås med om dagen før drabet skete om aftenen.

Det fortalte den 29-årige selv.

Han forklede, at han havde mødt manden i en opgang i et højhus, og at han helt sefeligt havde smasket ham en.

Der var tale om en godt 35-årig mand, som havde meget sort hård og stikkeende øjne forklede den 29-årige,

og han ville politiet selvfølgelig meget gerne have kontakt med, og i det hele taget alle, som den 29-årige,

havde mødt på sin vej rundt på drabstagen, for at ligesom kunne stykke hele pusslespillet om hans ferden sammen.

Under en rentsagning af den 29-årige's lejlighed i Helsingør, fandt politiet i Følge B.T. store mængder lejtergas.

Den drabssigtede nægtede har været påvirket af stoffer eller alkohol under drabet, men han erkendte, at han snifede lejtergas, stod kun et par gange om munden, sagde han.

Men så blev det altså også til seks flasker af gang, og et misbruk af lejtergas kan altså føre til jerneskeder og psykoser.

Ja, det er pissefarligt.

Der var ikke nogen, der kunne have fået set, at den 29-årige ville ende som mortar.

Han kom fra en helt almindelig god, stabil kærnefamilie, og var en del af en større gruppe venner i hjembyen i Helsingør.

I følge dem var der tale om en tragisk derud, som endte med en frygtlig forbrydelse, som måske kunne have været undgået med den rette hjælp.

For han fik altså ingen ordentlig hjælp i løbet af sine mange år i nedtur, og vennerne vidste ikke, hvad de skulle gøre.

Den 29-årige var som yngre, velfungerende, og havde et godt job som porcellensselger i København, efter at han blev færdig med handelskolen.

Han var denne vennerne, der tjene det flestpenge, og han var en almindelig og sjov fyr i venneflokket.

Han var en fæstlig type, og der var ligesom hele tiden gang i den. Men der skete noget i 1996, da han var midt i 20'erne.

Det var herved turen startet for ham. På det her tidspunkt er begyndt han at spille mange af sin penge op.

Både at have sart på casino og hos bookmaker og skrive ekstrabladet.

Under slutrunden i EM i 1996 fyrede han omkring 125.000 kroner af hos bookmakerer i England, og

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

omkring sametid begyndte stoffer at fylde mere og mere i hans liv.

Fra at ryge en joint i nyernag begyndte han at tage hårdere stoffer som kokain og spidt hver eneste weekend.

I begyndelsen af 1997 havde han altså både mistet sin kæreste og sit job.

Så nu taler vi afhængige af stoffer, afhængige af at spille, og har nu også mistet sit job og har ingen hængelængere.

Derefter gik det for alvornede af Barke.

Vænderne begyndte at opfætte ham som mærkelig. Han talte usammenhængende, sagde underlig ting, og folk begyndte at blive bange for ham.

Til sidst blev den unge mand skåret fra. Vænderne kunne ikke overskue hans selskab og viste ikke, hvordan de kunne hjælpe ham.

Hans desperærete forældre var også vidende til nedturen.

Naberne begyndte at ringe og fortælle, at der foregik mærkelig ting i huset i Helsingør.

At han sad oppe på taget af huset og talte med rummænd og gutter.

En dag gradede han et kæmpe hull i haven, og han lå 85 hashfrag flytte ind i sin lejlighed.

Han synes, det var sønt for dem, at de ikke havde noget at stå og bo.

En anden dag brændte han alle sine fine gamle E-30 møbler, der havde været hans bedste far.

Han skulle grille, og de havde ikke andet at tænde op med at fortalte af hans forældre til ekstrabladet.

Han var flyttet hjemmefra, og nu er han med i 20'erne.

Men hans nabo kender hans forældre, så de vidste, hvor de skulle ringe hen.

Ja, men det var fordi han faktisk boede i Kælern, i sin forældres gamle hus, og de var flyttet til et andet sted.

Men han blev ligesom borte der.

Et par af vennerne så ham sidste gang en uge indentrappet efter en længere periode uden kontakt, og de var røstet over synet.

Han var usøjnjeret og luktet og talte om ufor og pitterlundin.

Den ene ven sagde sådan her til ekstrabladet.

Mange blev bange for ham, og tur er ikke inviteret ham hjem.

Jeg forsøgte selv at tale med ham mange gange i starten, da han var blevet syg.

Men jeg følte ikke, at det førte til noget.

Nogle gange var han klar i hovedet, men han svarede meget hurtigt og kunne blive aggressiv.

Jeg tror, at han var meget ensom de senere år, men der var ikke nogen, der var rigtig tæt på ham.

Og det han har gjort er et rub om hjælp.

Ingen, der har set ham kan være i tvivl om, at han er meget syg.

Den unge mans forældre forsøgte igen og igen igennem ordene at få hjælp.

Det lykket stem af flere omgange at få ham indlagt på den lukkede, når han var helt langt ude, og for eksempel havde raseret sig hjem.

Men hver gang blev han lukket ud efter ganske kort tid med den besked, at de ikke kunne holde på ham.

Han måtte selv søge yderligere hjælp hos egen læge.

Det var med længe, ikke?

Ja.

Og det ville han jo selvfølgelig ikke.

Nej.

En anden gang, da han havde smadret sin lejlighed, fik forældrene fat i psykiatriteamet fra Helsingør sygehus.

En læge og en sygeplej skal komme forbi og lage nogle piller.

De blev ikke og tjekket om han tog dem.

De kunne kun hjælpe, hvis han selv bad om det lød beskedene til forældrene.

Og derfra blev det altså kun være, at han var ud af reagerende.

Nabronen var utrykket, og han flyttede ind på et herrberg i Helsingør, og hanget ud med alkoholikerne på torget.

Men også de træk sig fra ham, fordi han var mærkelig.

Den unge mand brød kort tid efter ind i sin families villa og raserede den totalt.

Forældrene ringede til politiet, som afviste at komme.

Så de måtte selv køre rundt og lede efter deres søn i håb om at finde ham, og så få ham indlagt.

Men altså også denne her gang var psykiatrin ikke vildig til at gøre noget for ham.

Ja.

Altså de stod med det selv.

Han raserede alt.

Han var langt ude.

Al var udtrykket.

Ja.

Han blev usøjneret, og var usammenhængende, og opført sig underligt ikke?

Det er bare, at det er en super interessant diskussion den her med, hvor norske grænsen går fra frivillig behandling til tvangsbehandling.

Og jeg synes alt for tid, at jeg har selv haft det inden på livet, at den grænse er ikke det rigtige sted.

Altså den er for langt ude, fordi så skal vi definere, hvornår man tilfager for sig selv,

hvornår man tilfager for andre, hvad med, at man, og han er jo tydeligvis et sted, hvor han smader sit liv fuldstændig.

Det var det, jeg lige skulle til at sige.

Altså hvad med hans livskvalitet, hvor vi går op i det?

Ja.

Altså hvorfor skal vi derude, hvor han er farlig, eller han er nødt til at være farlig, før vi gør noget konkret?

Han har ikke noget job?

Nej.

Han kan ikke passe på sig selv, eller sin bolig?

Prøv at høre. Jeg er med på, at vi ikke bare kan tvangsbehandle andre forvæger.

Kunne vi bare lige udræde?

Kunne vi bare lige udræde?

I det meste?

Ja.

Kunne vi lige udræde?

Ja.

Og finde ud af, hvad der er i vejen?

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Ja.
Om det kræver behandling?
I stedet for at droppe lidt piller ind af brevsprækken og sige, hey, du kan tage dem her, hvis du vil.
Ja.
Hej hej.
Ja.
Det var først i forbindelse med den anholdelse, jeg fortalte om tidligere i Sverige.
I utning af 1999, hvor han blev knallet i 12. for at smule kat for nogle somalier, at der skete noget.
I Sverige blev han mentalundersygt for første gang, og fik diagnosen schizofrenia.
Han fik en behandlingsdom, altså for at have smulet denne her kat, og blev anbrakt på Helsingborg's psykiatriske klinik, hvor han kom i medicinsk behandling.
Og det gjorde en forskel.
Nej, tænk en gang.
Han fik det bedre.
Han blev ligesom selv igen mere klar.
Ja.
Men efter nogle måneder forsøgte lægerne i Sverige at få ham overflyttet til Danmark.
Sådan, hey, det her er jeres borger.
Ja, I burde faktisk tage ham.
Ja.
Svaret fra psykiatrien i hele rød var nej, tak.
Har man ikke interesseret, at jeg tager imod.
Det endte faktisk med, at han stakk af og rejste til Danmark selv.
Og behandlingen blev jo afbrudt på det her tidspunkt, så han blev ligesom sygt igen, som han havde været før.
Fordi der ligesom til forældrenes store fortrydelse ikke blev fuldt op på den svenske behandlingsdom i Danmark.
Den hjælp kunne han altså ikke få.
Psykatrien afviste at tage ham ind og sætte ham i behandling.
Og der blev ikke reageret på forældrenes mange henvendelser og råb om hjælp.
Det kunne ellers måske have gjort en forskel.
Måske kunne det endda have været undgået, at rimor Nøria Nilsen fik sig meget ritsagtig en afslutning på livet.
6 dage før drabet var den 29-årige trænkt ind i en kursuseindom i udkanten af Helsingør.
Han var tydeligvis ud af sig selv og skrejt personalet skulle hjælpe ham med at slæbe fluerne løs og red dem væk fra en vinduskarm.
Journalet på kursuseindommen tilhørende dansk arbejdsgiverforening ringede selvfølgelig efter politiet, og manden blev anholdt kl. 16.42.
Kloken 22.25 blev han løslad igen.
Politiet foreklagede til ekstrabladet, at beslutningen om at løslad ham handlede om, at man ikke vurderede, at han var farlig.
6 timer efter?
Ja.
De kunne sange se, at han ikke var rask, men farlig, nu og her, det skønnede politiet ikke, at han var,

og det stod de fast på, hvor den rigtige beslutning også efterdragede.
Hvad var det skønt ud på, at han ikke havde nogen pistol i hånden?
Han er ikke sådan akut farligt for nogen lige nu og her, og han er syg.
Men hvis han er syg, så skal han vel også...
Også at hjælpe?

Ja.
Det er netop det, han skal, hvis han er syg, altså, så er jeg forstået, at han bare skulle have lov til ligesom sådan, at det skulle blive været og indvendigt i ham, altså, uden at nogen gjorde noget.
Det er frustrerende.
Det stod de fast på, hvor den rigtige beslutning også efterdragede, og når han ikke blev vurderet farligt, så kunne de altså heller ikke få en læge til at indlægge ham.
Det var ligesom kriteret for, at de ville kunne få psykiatrien til at tage ham ind, ikke?
Så han blev sat fri, og det var den sidste kontakt, han havde med myndighederne inden drabet.
Politinspektør Leo Lærke fra Helsingør Politis, sagde sådan her til ekstrabladet.
Man kan jo ikke bare spære folk æne, fordi de opfører sig mærkeligt.
Det eneste, han havde gjort den dag, var, at han var højtropende og havde løbet rundt og forsøgte at få nogle mennesker til at hjælpe sig med at befri nogle fluer.
Men det giver os ikke ret til at forsøge at få ham tvangsindlagt.
Det er forfærdeligt, det han har begået uden efter, men jeg vil nødige leve i et samfund, hvor vi spærer folk æne, fordi man ikke begår så ligesom alle andre, sagde han.
Og jeg vil sige, altså, det har han jo ret i.
Jeg synes ikke.
Vi har jo ikke bare hver gang nogen er anderledes, fordi folk er anderledes. Folk er på alle mulige måder.
Det er bare ikke det, der taler om her.
Og det er jo så heller ikke politiet i virkeligheden.
Man kan skælde ud på, men han skulle have hjælp fra psykiatrien lang tidligere.
Jo jo, men at politiet så bare lyst lader ham uden og sparker ham videre til noget evaluering, noget udredning.
Men det er jo fordi, at det gør, at de jo kun, hvis han er farlig.
Og det er jo det, der er på, ikke det er.
Men det er jo det, der er på, ikke det er.
Vi kan ikke tvange sig at lægge.
Men du siger også, at de vurderer, at han var syg.
Så hvis han havde lægget med et hjertestrop, havde de så ikke ringet efter en ambulance.
Altså hvis han havde lægget med et brækket ben.
Så var han en newsfar, og det de siger også, han er ikke farlig.
Hvad så hvis han havde lægget med et brækket ben?
Hade de så ikke kørt ham på hospitalet?
Jo.
Men den køber jeg den på, ikke det?
Jeg synes også, det er fint nok at få dog en farveprofessionelt til at vurderer.
Om det bare er noget flur, og han bare er en særlig, men ellers er velmedicineret og klarer sig fint.
Fordi det er jo rigtig nok, at alle skal kunne samme eksisterere.

Men problemet her er jo, at han ikke på noget tidspunkt har fået den hjælp han skulle have. Og det blev værre og værre og værre indtil hans måneder.

Det kan bare ikke sige, at der ikke var nogen, der var blevet advaret.

Nej, det kan man da overhovedet ikke.

Det begyndte at gå galt for ham i 1996-96.

Og nu kan vi forudse, hvor galt det ville gå.

Men vi kan ikke sige, at vi ikke blev advaret.

Det kunne vi på en måde godt. Det er rimelig forudsigeligt, det her.

Nå jo, men nu gik det meget, meget, meget galt. Det var meget frygtligt.

Det han ind med, og jeg synes...

Jo, men er det ikke, hvad der kan ske?

Det er det jo tydelvis.

Ja.

Altså der har jo været de røde flagger.

Jeg kan jo bare sige, at den her politimand, som har vurderet, han ikke var farlig.

Han har ikke stået og tænkt, om en uge går han ud og smader en gammel dame.

Det er helt sikkert.

Ja, men det skulle han måske have overvejet, at det kunne gå ud over nogen på et tidspunkt.

Nej, men altså, det er virkelig trist.

Forældrene til den unge mand var selvfølgelig stærkt utifredse med behandlingen, eller mangle på samme af deres søn.

De mente, at han var blevet svigtet af det psykiatriske system, og de var ikke i tvivl om, at det her drab kunne have været undgået, hvis man havde taget deres utalige henvendelser gennem årene alvorligt, hvor de desperat forsøgte at få hjælp til deres søn.

Ja, men det var simpelthen umuligt for dem.

Ja.

Og få hullet igennem noget sted.

Ja, noget sted.

Og vi taler om ressourcestærk familie, som gør alt, hvad de kan for at sige, sygdom, altså...

Hallå.

Ja, og det var fuldstæg rigtigt, hvis der var en eller anden synlig sygdom på kroppen, så ville man jo ikke inaugurere det.

Nej.

Hvorfor bliver det inaugurerede?

Ja.

Ratsagen mod den nu 30-årige mand begyndte i Østralandsret i København i december måned 2001.

Det blev under Ratsagens slået fast, at manden var sindsyg, og led af rangforustillinger den aften i januar, da han gik inden for at få forskellige fremmede mennesker, og slog 46-årige rimor Nøra Jarnelsen i hjælp, fordi han opfattede hende som et monster, der skulle nedkæmpes.

I retten her næsten et år efter drabede fortalte han i Følge B.

til blandt andet sådan her om hendelsen.
Hun stod med en kniv, jeg slog hende i hovedet,
og fik vrede kniven ud af hånden på hende,
og stakk hende i ansigtet med den.
Jeg tror, hun døde med det samme.
Det sagde bang, jeg stakk kniven lige ind i hjernen.
Det var et slags fantasivæsen.
Jeg var ikke klar over, at det var et menneske.
Det gik først op for mig 3-4 dage efter.
Jeg var påvirket af hash, og jeg havde ikke mine briller, så det blev sløret.
Det var en kamp på liv og død i hvert fald for mig.
Jeg beklager dybt, dybt, dybt, at hun døde, fortalte han,
og forklarede hvordan han efterfølgende gik indenfor hos en anden familie,
som vi ved, hvor han troede, at kvinden var hans kone.
Så det kunne han også godt se nu, at jeg troede viderelig,
at hun var min kone. Det var hun ikke.
Kan vi formode, at han nu er vel medicineret et år efter?
Ja, han har jo i hvert fald været vartekstfængslet på en psykiatriske afdeling,
og han er blevet udret. Han er blevet mentalundersøg, så det vil jeg tro.
Men det er interessant med, at han nu er vel medicineret,
og har det bedre, og stadig kan huske, hvordan det var, eller hvad det var han så.
Men måske også, fordi alt har handlet om det i alt den tid,
at han nu har været indlagt eller fængslet, ikke?
Mentalundersøgelsen er ham konkluderet, at han både havde skitofreni,
og var paranoid. Både forsvar og anklager ønskede ham anbrægt på den lukket indstalt
i Nykøbings Sjælland. Sådan blev det.
Dommere og nævninge var enige, og dømte den 30-årige til anbrængelse
på sikringsafdelingen ved Arms Hospitalet i Nykøbings Sjælland på ubestemt tid.
Og så kunne man så efter fem år tage stilling til sagen igen.
Og den døm var der altså tilfredshed med hele vejen rundt.
Men det er jo bare skrejligh, at det skulle komme sammen i dæk.
Så for at fortælle om det uhyggelige drab på Rimord Nørre i Anilsen,
der måske kunne have været undgået, hvis gærningsmanden havde fået den rette hjælp,
har jeg haft fat i ekstrabladet Bt og Rita.
Der var ikke andre, der beskæftede, som jeg sagde.
Så der skulle altså et drab til, før han fik hjælp. Der skulle et drab til.
Jamen, det var jo ikke okay.
Det var også en ekstrablad at skrive meget om det her,
og det vagt det virkelig for afelse, at han havde været overladt til sig selv i alle de år
på den måde ikke, op til drabet.
Og der blev det ligesom også beskrevet, altså som overskrift,
da man skal åbenbart blive kriminell, før man kan få den hjælp, man har behov for.
Det kan man sige, fordi først skulle hans mule kat, så opdagede svenskerne ham.
Ikke nok bare være brudt ind på en kursus egen dom.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Nej.

Det er ikke kriminell nok. Det skal være alvorligt.

Det er det.

Du er syg.

Men vi er ikke bange for dig lige nu her, så du kan bare gå videre ud i verden og gøre dine ting.

Vi kan godt se, at du har en brekket hjælp.

Ja.

Men vi kan desværre give dig et gidspål lige nu.

For at gå ud over nogen andre.

Altså hvad er det for et resonemang?

At andre skal være i far.

Altså du skal være...

Du er sygdom.

Du skal være et problem i samfundet.

Et ægte problem i samfundet.

Og det er han jo også.

Altså det tager man jo ikke højt det for.

Han er bistanmodetager.

Han flakker omkring.

Folk er utrykket.

Folk er utrykket.

Men det er ikke nok.

Man prøver at høre, at det er ikke nok.

Men det burde jo bare være nok, at han ikke fungerer.

At han er syg.

Det er jo det, jeg mener.

Ja.

Om ikke andet, så kunne man jo kigge på, hvad koster det?

Ikke at behandle ham.

Ja.

Altså også selvom det ikke var ændt med drab.

Ja.

Ja.

Nå.

Men ja, jeg tænkte faktisk på dine sag om Bjarned.

Ja.

Da jeg sad med denne her i denne hudet.

Ja.

Jeg har faktisk en sag med, hvor der er nogle små sammenfald.

Ja.

Uden at vi har planlagt det.

Men lad mig høre, hvad jeg har på fornemmelsen, at det er en længere fortælling.

Det er det også, ja.

Ja.

Lad mig høre.

Han ventede på færgen mod Callum Bård, som skulle sejle lidt senere sammen eftermiddag. Han var i god tid, så for at fordrive ventetiden, gik han en tur langs Pier One, som lå i havnes nordøstlige hjørne.

Men det var ikke kun havnetrafik frisk luft og mårder, der kæmpede om hans opmærksomhed. For på sin vej støtte han på et apartesyn.

Delvis skjult under nogle samme bundne traktardæk lå to blodige stykker stof.

Det ene var gråt, og det andet var vit.

Det skulle vise sig senere, at det havde læret sig, at han skulle komme til, hvad han havde set.

Men Umedbart var synet, at blodige laner ikke nåede han forbandt med noget, og altså ikke noget, han ellers reagerede på lige med det samme.

Han gik tilbage af Karin og to færgen, som planlagt.

Og så kunne det Umedbart have været sidste gang, han tænkte over, at det han havde set.

Men om aftenen så han et indslag i fjernsynet om en kun 17-årig gymnasielev, der tidligere på dagen kun godt 30 minutter kørsel nord for Aarhus og havnen, hvor blevet fundet drabt af atskældige knivstik.

Manden kom i det samme i tanke om det blodige stof, og ringede for en sikkered skyld til politiet.

Kun tre dage tidligere, Lørdag den 8. december 1990, var syv gode venner taget i byen sammen.

Bettina Janette Lasse Henrik Frank Jens Onanna havde weekendfri fra gymnasiet,

og som så mange gange før skulle en hyggelig aften bruges på hvertusefru Jensen i Meilgade i Aarhus.

Stedet lå i Latinerkateret på et hjørne lige over for den nuværende og kendte Risræsbar,

og med en central belikkenhed kun 400 meter fra havneområde var fri Jensen et yndedstamsted for de unge i byen,

og denne her Lørdag aften var ingen untalelse.

Det var en travlaften, der var tæt på 100 mennesker i det hyggelige lille hvertuse.

Tonerne fra Jazzbanet, Bjarne-Rupee-group, smydede sig om de feststemte gæster,

og en gruppe på de syv Nanna omkring klokken 1 rejste sig fra bordet med vennerne og sagde, at jeg skal lige trække frisk luft i fem minutter, og så gik hun ud.

Nanna Le Favre var 17 år og gik i første ge på Viby Arms gymnasium.

Tidligere på aftenen havde hun været ude at spise,

og hun havde nået forbi en privat fest inden turen var gået til Fri Jensen.

Hun havde bestilt postevand med is i barn,

og en af de første tjenere havde drillet hende med, at det kunne de altså ikke tjene mange penge på, men hun bestilte for det meste vand eller sodavand, når hun var på Fri Jensen, og kun en gang imellem en yl.

Tjeneren havde bemærket, at stemningen var god blandt en lille gruppe venner.

De sad sammen om et bord i hjørnet, de hyggede sig og nød musikken og selskabet, og var ikke fuld.

Nanna virkede som altid livlig og glad, der var indtede ved aftenen, stemningen eller Nanna's ageren,

der var ud over det normale, da hun gik ud for at få lidt luft.

Nanna havde efterlagt sin jage og punkt, så vennerne regnede med, at hun ville komme tilbage igen med det samme.

Måske var det derfor, at ingen undres over i de fem minutter kom og gik uden Nanna kom tilbage,

eller måske var det trængslen, musikken og stemningen, der gjorde, at der næsten gik en time før nogen opdagede, at hun var væk.

Omkring ved to tiden, da stedet så småt var begyndt at lukke ned, begyndte hendes venner undres over, hvor hun blev af.

De ledte over alt i hvert huset, men uden resultat.

De spurgte interner i barn, og de spurgte ind, der var i gang med at rydde bordene, om de havde set Nanna, men ingen havde til synlæderne set hende.

Hvor er det vildt? Og hun sagde viderelig bare, jeg skal lige uden for fem minutter have lidt luft.

Gik ud uden sin jage, hvilken måned er vi, siger du igen?

Ja, men vi er i december måned.

Så det var jo viderelig bare lige et par minutter luft, hun havde brug for?

Ja, bare lige ud af døren.

Fordi ellers går man jo ikke ud uden sin jage.

Så tager man sin jage ned ikke, og sin punkt, sin penge, hvis man har tænkt sig at lide og smute.

Hendes venner, de var bekymret, det var ulig Nanna bare at gå, og som sagt, så havde hun jo så efterlagt sin ting på frugensen.

Men der var ikke så meget, de kunne komme i tanker om at gøre lige her og nu.

En af veninderne tog derfor Nanna's ting med hjem, da de gik.

Næste dag gav hun i følge BT-tingene til Nanna's familie.

De var ude af sig selv at bekymre, de ledte efter den 17-årige pige alle steder, de kunne komme i tanker om, og selvfølgelig også hos veninderne.

Så det var første næste dag, da hun ligesom afleverede tingene, at det gik op for familien og andre, at hun var væk.

Ej, det lyder som om, at familien har været klar over det tidligere, men der er lige et slip der.

Jeg ved ikke helt hvornår, at de må have reageret bare, at hun ikke kom hjem den aften.

Når ja, hun både jo selvfølgelig hjemme.

Ja, ja, klar.

Poliziet blev kontaktet, og en eftersøgning blev sat i gang. Nanna's venner fra gymnasiet og hendes gamle klassekammerater fra Rosevangskolen hjælpe alle til.

Alle var dybt bekymret fra den 17-årige pige, og en efterlysning blev sendt ud i pressen.

Her blev Nanna beskrevet som 1,67 centimeter høj, almindelig af bygning med kort lys tor og blå øjne.

Hun havde været iført i en rød sweatshirt med et tryk, hvor der stod funny winter på, der havde også været en skitte over kanderter og nogle pingviner på trøjen.

Hun havde haft en sort bluse på under sweatshirting, samt blå kogbarbukser og lyssebrun snø og sko.

Efterlysningen var fuldt af en alvorlig bekymring fra politiet side, som allerede på det her tidlige tidspunkt frygtede, der var sket en forbrødelse.

Nannas omgangskræs og alle på frugensen blev afhørt.

Der var indtil der, der pegede politiet i retning af, hvad der kunne være sket med den glade og vældtigitte teenager.

En af tjenerne på det lille hvertuse skal udtrykke for til pressen, at han ikke kunne forstå, hvordan hun kunne forsvinde på den måde uden nogen havde set noget.

Der havde været masser af mennesker både i hvertuse og på gaden på det tidspunkt.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Det var som om, at hun havde rejst sig fra stolen, sagt hun ville gå ud i fem minutter og så bare var forsvundet i den blå luft.

Ja, fordi det lå ikke et øde sted. Det var i et livligt område.

Gå i byen område, masser af mennesker er.

Der skulle gå over to døgn med stigende bekymring for alle fik visset om den 17-årige pige skæbne.

Tirsdag den 11. december 1990 ved middeltid kom to mændgående i området omkring stranden ved Lygtenbøgt nord for Aarhus.

De var i følge bæringsketidende på vej ud for at finde gode jagtmuligheder, men i stedet støtte de på et chokerende syg.

Skjul bag nogle hypen Rosenbuske nær ved en gammel videmalede motorbåd, som var lagt op for vinteren, lå lide an ung kvinde.

Hun havde kopperboks og en rødelig sweatshirt på, men ikke noget overtøj.

Tøjet var ikke som sådan i uorden, men hun manglede den ene af sin lyssebrun snørsko.

Lide var smidt i nærheden af en stig, der fjørte den ned til en lang badebro, men kunne ikke umiddelbart ses fra vejen.

Hun lå på ryggen, og cirka en meter fra hendes fødder lå en grønlig kanvassek med ordene Gitta Kiddelcentral påtrykt.

Der var blod på den nederste del af sekken.

De to mænd slog straks alarm, og kort tid efter ankom en ambulance fra falk i Huntslættet i Følge B.T. til stedet.

Men det stod klart, at de intet kunne stille op, og at det her var en sag for politiet.

Der var med det samme mistanke om, at der var tale om den savnet 17-årige pige, der var forsvundet fra friensen få dage før.

Ja, også, altså hun havde den her karakteristiske trøje på, ikke?

Ja, altså alt stemte.

Den tunge opgave med, at identificere lide blev givet til en af Nanna's lager fra gymnasiet, og vedkomne kunne bekræfte det værst tænkelige.

Politiet meldte ud, at Nanna Lefevre var fundet død, drabt af afskældige knivstik.

Hunnepatruljer, kriminalteknikere, efterforskere, frømand og en rettsmediciner, en styrke på 35 mand under ledelse af vise kriminalkommissær Preben Nipe, gik straks i gang med at undersøge området.

Der blev taget billeder, ali og omgivelser. Alle detaljer blev grundig noteret, og der blev taget gipsavstøbninger og sikret fingeraftryk omkring livet.

De første meldinger om de rettsmedicinske undersøgelser lød på, at Nanna var blevet påført op mod 50 kvistelser, hudsaltigt voldsom med stik og snitskader.

Knivstikene var centreret omkring halsen og i venstre side af brystet. Menst et af stikene i brystet var gået ind mellem ribener og havde perforeret venstre lunge.

Hvor mange knivstik sagde du? Du sagde 50 skader, når knivstik ikke bare skader i alt. Nej, da de første blev taget op, så visste det sig, at de fleste skader faktisk var knivstik.

Det er jo helt ekstremt. Helt, helt ekstremt. Og gud, og jeg kan ikke huske om denne her sagde.

Uerklagede, det har du bare ikke at fortælle mig.

Det er jo ikke afslørende om nu. Flere allusioner i halsen havde ramt vener og forsatet voldsomblødning.

Det stod klart, at mængden af blod på stedet ikke svarede til, at hun kunne være blevet drabt der.

Der var altså tale om et finde sted og ikke et gærningsted.

Drappet var fortaget med ekstremt voldsomhed. Politiet havde ikke mistanket om, at der lå et sexuel motiv bag i den anden tøj ikke var i uorden,

og politiet gav udtryk for, at de derfor frygtede, at en løstwarder var løs. De meldte også ud, at det nok ikke ville blive nem opgave at finde gærningsmanden, de formulerede det sådan her.

Vi er helt på barbund. Vi kender ikke motiv, har ikke våbnet og kender ikke gærningsted.

Men selvom det umiddelbart kunne se sort ud for efterforskningen med kun få spurg at gå efter, skulle den her sag vise sig at blive opklaret for bløffende bordigt.

Det var godt.

Ja, kun et døgn efter, at Nanna blev fundet, kom politiet nemlig til stå med et afgørende genbrud.

Inden de nåede der til, havde politiet sat alt ind på opklaringsarbejdet. En enhed dækkede område, hvor livet var blevet fundet,

en anden enhed dækkede havnen, hvor tippet var kommet ind om de blodige laner. De havde vist sig over ordentligt interessante, da man fandt Nanna's ene skoviklet ind i støffet.

Og så var der en tredje enhed, som fik til opgave at vende hver en sten i området omkring hver tusede frugensen i Meilgade.

Og det viser at være det, der skulle til for at knække nøden.

Dagen efter, at Nanna's li blev fundet, onsdager den 12. december var en stor nyhedsdag i Danmark.

For femte gang på kun ti år skulle danskerne til Folketingsvalget. Den konservative Paul Slytter var statsminister,

og det skulle vise sig, at det ville han blive igen, da valgstederne lukket senere samme aften.

TV2-nyhederne boende af indslag om valget med reputager fra nær og fjern.

Altså, vi snakker sådan valgflæsk og hvad har I lavet til middagen og hvad har I stemt.

Men ind imellem de mange stemningsfyldte valginslag brægte TV2-nyhederne i deres udsendelse i 1930.

Et indslag, som havde stor betydning for alle, der holdt Nanna og fuldt med i sagen.

Så der blev gjort plads til at omtale den set. Ja, det er selvfølgelig også. Altså, hun var 17.

Og Umebart havde det virket som om, at hun var forsvundet i den blå luft.

Så på det her tidspunkt var det jo også nødvendigt at opdatere offentligheden.

Folk havde holdt vejret. Hvad skigte der dog?

Ja, hvad der blevet af hende.

Men denne her piheter bare gik ud.

Indslaget gik ud på, at der havde været en vigtig udvikling i sagen i løbet af formiddagen dagen før.

Den politienhed, der havde støvet for efterforskningen i området omkring vertshuset,

havde gjort et afgørende fund i kælderen under friensen i Meilgade.

Her havde de spottet nogle få og ikke supertydelige blodspor.

Men nok til at politiet kunne konkludere, at livet på et tidspunkt sandsynligvis kort efterdrappet måtte have været skjult i kælderen.

Nå, der måtte have været et sted, hvor der er mega meget blod fra det her volde i volde i overfald.

Det her fund med blodsporne i kælderen, det i gang satte en intensiv og grundig gennemgang af hele egendom.

Og på første salen, i lejligheden lige over vertshuset, fandt politiet det sted, de havde lige efter.

Nej, nej.

Det var ikke kun blodspor i hele lejligheden, der fortalte den markabrehistorie om, at det var her

drappet var begået.

Hade mor der ingen gang gjort rent i lejligheden efter sig?

Det er faktisk i tvivl om. Lidt mener, at han havde.

Men der var stadig, altså man kunne stadig godt se, at det var der, det var sket.

Ja, og man kunne se det i alle rumene.

Og så var det også her, at politiet fandt gærningsvåbnet.

En godt 14 centimeter lang og slank køkkenkniv omkring 1 centimeter bred, en såkaldt filikkniv.

Og den havde nogen forsøgt at gøre rent.

Men de tekniske undersøgelser viste, at Nanners blod stadig var på gærningsvåbnet.

Lejligheden hørte til vertshuset Fru Jensen.

Det var et sted, de ansatte brugte til at overnatte, når forpakterne af vertshuset ikke selv skulle bruge den.

Få timer efter de vigtige tekniske fund havde politiet fundet frem til de seks personer, der havde adgang til lejligheden, og havde hentet mindt til afhøring.

Politiet begyndte i følge jyske tidene hurtigt at interessere sig for særligt én af de seks.

En 26-årig palestinensisk mand opvokset i Israel, som arbejdede på Fru Jensen, som afryder og alt mulig mand.

Han var lige blevet skilt fra sine danske kone og arbejdede ulyndet på vertshuset til gengæld for at have et sted at sove i lejligheden på 1. sal.

Det viser at være den selvsame mand, som havde stødt og ryget af borgerne, da Nanners venner var kommet og havde spurgt om han havde set noget til den.

Det havde han jo svaret nej til.

Så havde han allerede gjort det hele?

Der havde han gjort det hele.

Manden blev afhørt i 8 timer under den 12. december, men igen og igen nigtede han et værdkendskab til Nanner og til Drapet.

Men så fik politiet hjælp fra en uventet kant.

Mens den 26-årig blev afhørt, dukkede en af hans venner pludselig op på politikoren.

Han kom med en afgørende og afslørende indrømmelse.

Venden, en 30-årig mand, også med palstinensisk baggrund, fortalte politiet, at han havde hjulpet den 26-årig med at køre et liv til stranden ved Lygtenbukk, nord for Aarhus.

Den 30-årig blev omgående, anholdt og siktet for at have været med til at skyldelide, og politiet brugte nu den nye viden til at knække den 26-årig, som senere på aften, tilstod Drapet på 17-årig Nanna Lefevre.

Ved grundlåsforhøret, som fandt stedet kort før midnert, allerede samme dag som indrømmelsen faldt, kom den 26-årig med følgende forklaring på, hvad der var sket den fortalte aften.

Han havde kendt Nanna flygtigt, fordi hun er til at komme på Fru Jensen med sine venner.

Lørdag den 8. december havde han mødt hende til Feltid, og hun havde fortalt, at hun ikke havde nogen penge, og spurgte om han gav en yld.

Han havde sagt, at man havde tilbudt, at hun måtte få hans yld, og så havde han sagt til hende, at hvis hun senere kom op i lejligheden på 1. sal, så kunne det godt være, at hun kunne få én til.

I følge den 26-årig havde Nanna svaret, at det ville hun da godt, men at hun også ville have noget at ryge på, altså under forstået hash.

Så de to havde i følge ham forlagt hver tusid, men ikke sammen. Han var gået ud af en side dør, ud

til gården, og hun var gået ud på gaden og gennem en port ind til gården.
Sammen var de så fuldt op af trappen til lejligheden på 1. sal. Nanna havde sat sig ind i stuen, mens han var gået ud i køkkenet og havde taget en køkken kniv frem.
Den skulle bruges til at skære et stykke af en stang hash. Han forklagede, at han havde rullet et par joints og havde givet hende den ene.
De havde begge to råde, men efter et stykke tid havde Nanna sagt til den 26-årige, at hun ikke kunne mærke nogen som helst virkning.
Han var blevet irriteret, at hun i følge ham havde taget den stang hash, han havde liggende, og havde foreslået, at det måske ville være morsomere, hvis hun spiste lidt af den.
Og her havde den 26-årige vist sig som lidt af en good guy i følge hans egen forklaring.
Han sat sig nemlig kraftigt imod, at hun eksperimenterede på den måde og sagde til hende, at det ville være den direkte vej til at blive afhængig.
I stedet var han gået ned i barren for at hente papir til to nye joints.
Men da han få minutter efter var kommet op igen, havde han bemærket, at der var skåret et stykke af hans hash.
Han var blevet vred på Nanna, men hun havde nægtet, at det var hende, sagde han, og de var kommet op og skins.
Skennariet var eskalerede, og han havde stukket hende en losing.
Hun havde virket chokeret og vred forklaret den 26-årige, og da han havde sagt, at hun der bare kunne slå igen, havde hun taget ham på ordet, forklaret han.
Han havde forlagt, at hun afleverede den klump hash, hun havde taget, men hun ville ligge.
I stedet havde hun drillet ham med, at politiet måske ville være interesseret, hvis hun fortalte dem om ham.
Den 26-årige forklaret videre i Grundlovsforhøret, at Nanna havde krævet, at han låde hende gå, så hun kunne komme ned til sine venner igen.
Men Truslen om politiet havde ændret situationen helt for ham, fortalte han.
Han var gået i panik.
Han havde tidligere været gift, men dansk kvinde, som han nu var separeret fra efter under et års ægteskab,
og nu stod han til udvisning af Danmark senest om to uger, fordi han ikke længere var gift, og heller ikke havde opholdstillade til.
Han ville derfor for alt i verden undgå politides indblanding.
Offerede havde i hvert fald en hel masse selv at gøre med.
Ja, hun var voldelige.
Ja, Lars, det kommer vi tilbage til.
Ja, og han er ikke færdig med sin forklaring, for I følge ham så fortsat det skinner ud mellem de to.
Den kniv han havde skåret hashen over med lå på bordet mellem dem,
og I følge ham to nanne nu kniven og ragt den trune frem mod ham, mens hun holdt pudden med begge hænder.
Han havde grebet fattig hens hænder og havde prøvet at vriste kniven fra hende ved at presse hens hænder op af og væk fra ham selv.
Det havde fået kniven til at vende sig indad mod nanne, og pludselig havde den ramt hens hals.
Den forklaring fik anklager og vise politimester Willi Sørensen til at stille spørgsmålet.
Synes du selv den forklaring er troværdig?

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Ja, tak.

Til det svarede den sigtede, at han bare fortalte sandheden.

Den 26-årige forklarede altså, at det, der var sket, den skæbnes vanger og nat, næsten var et uheld, altså et tilfælde sket under tumult.

Men med tanke for, at den anden i følge og obduktionsreporten blev fundet drabt med op til 50 lesioner, snit og stik,

synes fortællingen om et uheld og at være ret usandsynlig.

Men de mange stik havde den sigtede som en også en forklaring på.

Han fortalte, at nanna ikke døde af at blive ramt i halsen under uheldet, men at hun faldt om.

Han havde brudet hende ind på en madras, og havde hentet tørklet for at stoppe blødningen.

Da han ventet tilbage, hvor nanna kom så meget til sig selv, er hun igen begyndt at tro ham med politi.

Han blev bange og sagde til hende, at det ikke var hans skyld, og at hun ikke måtte slader.

Mens han lå på knæ ved siden af hende, blev hun ved med at tale om politi.

Så han havde taget en ledning fra telefonen, men havde lagt den fra sig igen.

Han blev adspurt, hvad han ville have gjort med ledningen.

Han svar var, at det visste han ikke.

Men da hun var blevet ved med at sige, at han ville blive med til politiet,

havde han taget kniven og stukket hende talrig gang i halsen op over kroppen, faktisk i et anfall af panik, forklaret han.

Jeg vil lige mindre om, at det var op mod 50 gange.

Han forklaret, at han havde følt det, som om han var i en drøm.

Da han var blevet klar over, at nanna var død, havde han lagt hende i et andet rum i lejligheden, og dækket hende til, og så var han gået ned i hvert hus igen,

hvor en af bartænderen havde bedt ham om at tørre boerne af,

og det var så her, nannes venner var kommet ad at have spurgt efter hende.

Han var ikke ventet tilbage til lejligheden den nat.

Han var gået i byen, og havde så overnattet hos en ven,

for at første vende tilbage dagen efter, altså om søndagen.

Og her mener jeg altså ikke, at han bare kiggede løst rundt,

og havde det frygt lidt over, at han havde gjort.

Han var gået i byen.

Det hører vi altså også til.

Ja.

Først der, altså om søndagen, var han gået i gang med at lægge en plan for at skaffe sig af med livet.

Han havde ikke selv kørekort, og havde derfor bedt sin ven,

den 30-årige landsmand om at leje en bil.

Men det havde ikke kunne lade sig gøre på en søndag,

og de måtte vente til næste dag.

I mellemtiden havde han flyttet rundt på livet fra en stue til en anden.

Han havde forsøgt at skjule det bag en træplade,

for så nogle timer efter at flytte det ud i køknet.

På et tidspunkt, sidst på eftermiddagen, om søndagen,

havde han besluttet at bage livet ned i Ejndommens kælder for at få det ud af lejligheden.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Det havde været tungt, og han havde tabt hen flere gange på vej ned at trappe, men til sidst var det lykkedes.

Under grundlåsforhøret forklagede den 26-årige,

at han så om mandagen havde anbragt livet svøbt i laner i bagagerummet af den lejede bil, uden at hans ven havde vist, hvad de skulle køre med.

De kørte rundt på mor få, den sigtede havde dirigerede til Skyby,

og siden hen mod Skæring, for endelig at ende ved kysten ved Lygtenbugt.

Og det endte med at være her, livet blød smidt.

26-årige sigtede for drab, og usømlig omgang med livet blev varteksfængselet frem til 9. januar 1991.

Den 30-årige, der havde hjulpet med at køre bilen med livet i bagagerummet,

fik oprettholdt sin fængsling i trædøen.

Efter gærningsmandens forklaring under grundlåsforhøret var Nanna's veninder rasende.

Fortællingen om et skinneri over en klumpasch var i følge dem på ingen måde at tro værte, og de følte, at Nanna blev svinet til af hans forklaring.

Og de gik til pressen med deres mening.

En forklarede så ledes til BT.

En hver idiot kan komme med den forklaring.

Jeg tror, det er noget, Morton har fundet på.

Nanna var slet ikke typen, som kunne finde på at ryge hash.

Jeg har aldrig set hende gør det eller hørte hende tale om det.

Men det bliver man bare heller ikke så rasende over, at man stikker nogen 50 gange.

Det er total utroverligt.

Det er total utroverligt.

Men det er interessant det her med, at der er ligevel små jertebrudstykker af sandheden.

Med i hans forklaring det her med, at hun ville ned.

Hun ville ned til de andre igen.

Og det var der efter, at det er skalere.

For det kan man selvfølgelig forestille sig.

Præcis.

Hun havde forestillet, så hun skulle op i den lejlighed, ryge en lille smule.

Måske ikke, ingen gang.

Men nemt, det tror jeg ikke, fordi det kunne hun få ned på vertshuset.

Ja.

Jeg har faktisk i tvivl om det her med, hvordan hun har havnet op i den her lejlighed.

Hvordan vidste hun også det her med, at hun så skulle gå ud?

Det har han jo bare sagt.

Det har han jo sagt til hende, eller han har stået kaldt på hende ved porten.

Så det er jo ikke så mærkeligt.

Men hun har forstøttet sig, at det var et hurtigt visit.

Fordi hun siger jo til vennerne, at hun er væk i fem minutter.

Og det ene hun har stået på, er at han arbejder på hendes stamvertshus.

Hvordan gør hun at gå op og ryge lidt på en joint?

Og så skulle hun ned igen, og han ville ikke lave hende gået.

Lad os så se, hvad du siger efter det, jeg har fortællat nu.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Fordi politiet tog selvfølgelig heller ikke hans forklaring for godvarer. De efterprøvede hans forklaring omkring Hassen med rettkemiske analyser, Ananas maveindhold samt skrap fra hendes hænder og tænder. Og godt fire måneder efter grundlåsforhøret lå resultatet klar. Der var i følge overhus stiftstidende indtidsspør af hash i eller på Nanas gruppe. Så det var ikke rigtigt, at de havde delt hende joint? Nej, det var det ikke. Før rettagen skulle gerningsmanden udrædes gennem en mental observation. Det var selvfølgelig for at afklare, om han var sindssyg i gerningsøjeblikket. Under sin varteksfængsling, som blev forlænget igen og igen, blev han først anbrægt på psykiatisk hospital i Ryskov ved overhus. Det skulle vise og blive et ophold, der ikke gik stille for sig. Det lykkedes nemlig den siktet af flygte. Selvom han var ledsaget af både en plejer og en sygeplejerske, skal han væk ved at springe over et hegn. Men allerede efter 20 minutter gav han op og vente tilbage til hospitalet. Under samme ophold forsøgte han også at dræbe en medpatient. Nej. Jeg kan dog ikke se, at det var noget, der blev rettet for fuldt, og der var også overhusstiftstidende, der skrev det. Hospitalet færdiggjorde en mental rapport, men Tor ikke længere har ham anbragt. De Tor heller ikke har ham i arresten, så han blev flyttet til Sikringsanstalten i Nykøbing Sjælland. Sikringen blev beskrevet i BT som værende det mest flugtsikre sted i Danmark og hjem for de farligste sindssyge kriminelle i landet. Her var der ingen muligheder for udgang eller overlov. Livet skulle leves 24 timer i døgnet bag panserglass og 5 meter høj mure. Her skulle Nanna strafsmand anbringes til yderligere mental observation og sidde varteksfængslet op til og under den kommende rætsag. Unstad den 17. juni 1992, først halvandet år efter dræbet, begyndte rætsagen i Vesterlandstret. Den skulle køre som en nævningessag, og 8 kvinder og 4 mænd var valgt ud til at vurdere, vidne udsavn og bevise i sagen, inden de skulle afgøre skyldspørgsmål og straf. Anklædmyndigheden havde udfærdiget et anklædsgrift, der lød på overlagt drab, usømmelig omgang med li, og brud på loven om euforiserende stoffer. Under rætsagen var den tiltales forklaring ikke helt den samme, som den havde givet under grundlåsforhøret. Han fastholdt stadig, at han ikke havde haft til hensigt og dræbe Nanna tilbage i december 1990 i lejligheden over fri Jensen. Han ville gerne vedstå, så vold med døden til følge, men nægtede sig skyldig i overlagt drab. Han forklarede, at han var uligvægtig, og i en sardales pressede situation, da han mødte Nanna,

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

og at en hvilken som helst kvinde teoretisk set kunne være blevet ofre for hans enestængte vrede.

På drabstidspunktet var han, som vi ved, blevet udvist, af Danmark og skulle forlade landet inden for få uger, fordi han jo så var blevet separeret fra sin danske kone efter et kort ægteskab.

Han frygtede og skulle vinde tilbage til Israel, fordi han tidligere havde været fængselet for medvirken til et væbnet røveri, hvor offret var blevet stukket ned.

Han fortalte i ratten, at det ikke var ham, der havde ført kniven, men at han var blevet anholdt for medvirken.

Efter han var blevet løslet, havde han mødt sin danske nuæks kone, men han var altså nervøs for at skulle tilbage og kigge konsekvenserne for det her røveri i øjnene.

I tiden op til drabet på Nanna, havde han været meget vred på sin ægteskone, som ikke længere ville vide af ham.

Han beskyldte hende i sin forklaring for, at hun havde for langt penge af ham for at oprettholde et proforma ægteskab, så han kunne få permanent opholdstillads i Danmark.

Han havde følt, at hun var årsagen til, at han havde fået ordre på at forlade landet, og han var indrømet i ratten i Følge Horsens Folkeblad, at han havde haft lyst til at slå hende ihjel.

Nej, det er jo det, der har skete, så han slæde Nanna ihjel i stedet for.

Han postede nu i ratten, at han ikke kunne huske meget fra den skæbnesvang og nat, men alligevel kunne han huske nok til, at der nu kom flere detaljer frem, som ikke var med under grundlåsforhøret.

Han holdt fast i sin tidligere forklaring om, at han og Nanna var gået op i lejligheden for at drikke øl og ryhash.

Han fortalte hende, at de var gået op i lejligheden, fordi Nanna ikke brugte sig om, at nogen skulle se hende ryge, og det var hendes første gang.

Det fik mig altså til at tænke på, at han har set venindernes forklaring på, at hun ikke havde gjort det før.

Den er i hvert fald blevet tilpasset her.

Men selvom der ikke blev fundet noget i hendes system af hash, så tænker jeg altså stadig, at det er plausibel, at han fik lukket hende derop med lovning om, at de skulle ryge.

Jeg kan ikke se, hvorfor hun ellers brugte derop.

Nej, hun havde heller ikke noget på henderne.

Nej, men det kan jo bare være, at hun ikke nåede det før det skal ligge.

Man fortæller jo ikke sine veniner alt.

Og måske slet ikke, hvis det er første gang, når man tænker, at man skal prøve det.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Det holder han i hvert fald fast i den forklaring.
Der er jo en grund til, at hun ikke har fortalt, at hun er gået derop.
Ja, det er rigtigt. Ja, det sagde hun ikke til nogen.
Nu fortalte han, at han menede, at Nanna had været død efter første stik og den første forklaring, der var hun jo kommet til sig selv og havde troet ham i politi, inden han var begyndt at stikke ind igen og igen.
Nu huskede han ikke længere, hvad der var sket efter det første, uheldige stik, hvor Nanna i følge ham også havde holdt i kniven.
Nu huskede han kun, at han var kommet til sig selv og pludselig sad ved siden af livet med kniven i hånden, mens han robte sin ekskones navn.
Det var som om, at det var ekskonen, der lov på madrassen fortalt han.
Det var altså hans forklaring nu under rettagen, ikke noget om, at Nanna skulle have robbt op om politiet, men et uheldt og efterfølgende fik ham til at gå amok, fordi han var i en presset situation og var vred på sin ekskone.
Hans forklaring om, at Nanna skulle have rådhasen kunne ikke backes op af de rætsmedicinske undersøgelser.
Og det kom også frem i retten, at de rætsmedicinske undersøgelser havde slået fast, at Nanna var forsøgt stranguleret med et stykke ledning.
Den ledning, som gærningsmanden under grundlåsforhøret had påstået, at han havde taget op efter første stik, men der efterlagt fra sig igen uden at bruge den.
Den har han altså haft brugt.
Ja, og det er jo det, jeg mener, der kommer jo altid sådan nogle små stykker bider af sandhånden frem.
Man kan ikke holde sig helt fra sandhånden, når man lur.
Obduktionen visste også, at Nanna var blevet snittet, skåret og stukket i alt 48 gange i halsen og i vinstret sidder over kroppen.
Askeldige knivstikene var meget dybe, og derfor sig kunne flere af dem have været dødelige.
Nannas hænder bare ikke præ af kamp, altså hun havde ikke nogen forsvarsskader.
Hun havde været i livet, men sandsynligvis bevidstløst, da drabsmanden stakkende de mange, mange gange med kniven.
Det oplyste visestatsobducent Ingrid Bayer Christensen, da hun afgav vidende forklaring i retten.
Under rettsagen kom det frem, at den tiltagelte i Følge B.T. havde været hasmysbrugere i et skælge år, og at han reagerede aggressivt og voldeligt i pressede situationer, og at han siden drabdet var gået til angreb på flere kvindelige ansatte på de institutioner, hvor han havde været anbragt.
Og så var der mentalaklæringen, eller retter de to mentalaklæringer.
For i retten kom der to vidt forskellige ekspertvulderinger frem i salen.
Den tiltagelte blev i første omgang mentalundersøgt, mens han opholdt sig på det psykiatriske

hospital i Riskov.

Her kom lægerne til den konklusion, at han var sindssyg og yderst farlig.

Han blev, som jeg sagde tidligere, flyttet til Sikringsanstalten i Nykøbing Sjælland efter et flukforsøg og et overfald på en medpatient.

Og her blev han også observeret gennem flere måneder.

Her kom lægerne til en noget anden afgørelse, faktisk den direkte modsatte konklusion.

Nemlig i følge horsens folkeblad, at Gærningsmandens letik var sindssyg, men at han havde simuleret sindssyg for undgå straff.

De slog fast på Sikringen, at han var udstabil og yderst farlig, men altså ikke sindssyg.

Overlægen, som havde observeret ham gennem flere måneder der, altså på Sikringen, udtalte, at den tiltagte en dag åbent,

havde erkendt over for ham, at han ville få besystemet.

Årsagen skulle have været, at han var bange for at få en barsk behandling af de andre fanger, hvis han kom i fængsel.

En medinsat dengang, han sad i arresten, havde nemlig fortalt ham, at det kunne han forvente, hvis han blev idømt i en fængselstraf for at dræbe på en dansk pige.

Og det skulle så være derfor, at han havde besluttet at spille sindssyg.

Ja, for der var jo heller ikke noget i hans historik, altså den tid, han havde været i Danmark, der fortalte, at han var sindssyg.

Og han havde ikke været i kontakt med noget behandlingssysteme indlagt, diagnostiseret noget som helst.

Om han var sindssyg eller ej, er han meget vigtig detalje.

Det ville kunne betyde rigtig meget i forhold til, hvor længe han så skulle være indspæret.

For med en anbringelse efter at være blevet erklædet sindssyg, ved en person i teorien kunne blive lukket ud i samfundet ret hurtigt igen, hvis lærerne vurderer, at vedkomne er blevet rask.

Ja, det var jo det, jeg også lige fortalte med i mit tilfælde her, hvor han fik en anbringelse støm.

Så efter fem år, så vurderer man sagen igen.

Ja, det lyder faktisk på den her sag, som om at det kan gå endnu hurtigere.

Altså man kan godt be om at få sagen taget op igen.

Ja, okay.

De to institutioner var altså dybt uenige på det her punkt.

Psychiatrisk hospital i Riskov, menedte han var sindssyg, og sikringsanstaltning i Nykøbing Sjælland, menede, at han simulerede.

Ratslægerådet, som er landets højeste lægelige instans på det her område, vurderede sagen, og fastslog, at mentalaklæringen fra Riskov var den rigtige, at gærningsmanden var sindssyg, sandsynligvis led af skizofreni og råde anbefaldet derfor en anbringelse støm.

I sin procedyr for at dømme skulle falde, erkendte anklamyntigheden ved statsadvokat fuldmægtig Iben Holm,

at det var vanskeligt at få øje på et motiv til drabet.

Men hun advaret samtidig nævningende mod at tro på den tiltaldes forklaring om, at det var et uheldt, der Nanna blev ramt i halsen første gang.

I det hele taget betøvlede hun, at den tiltald, der havde fortalt den fulde sandhed om begyvenhederne i lejligheden.

Men hun erkendte også, at det var usøvænligt, at der ikke lå en klar, lægelig akklæring om

gærningsmanden sindstillstand i så alvorlig en sag.

Så altså, hun er jo enig med dig, hun tror heller ikke en skid på det, der er sket, men hun møder også nævningene og siger, det er usøvnligt det her, og det er svært at vurdere sådan en sag, hvor der står to instanser og siger præciste modsat.

Torstad den 18. juni 1992, har landet år efter drabet på 17 år i Nanna Lefevre, blev den tiltalte palæstinensiske mand dømt skyldig i alle anklager.

Nævningende valgte af følge, rætslægerøds vurdering, og besluttede, at han skulle anbringes på sikringsanstalten på ubestemt tid.

De vurderede altså, at han var sindssyg i gærningsøjeblikket og dermed, at han var uegnet til at medle fængsenstraf.

Rættens afgjorde også, at hvis lærerne på et senere tidspunkt erklagede ham rask, så skulle han udvises af landet for bestandet.

Det kunne dog godt gå hen og blive et problem at udvise ham senere hen, for den israelske ambassad i Danmark havde oplevst, at selvom han var opvokset i Israel, så ville Israel indtid have med ham at gøre.

Ambassaden betegnede ham som jordansk statsbrover uden jordansk pass, så han var altså reelt statslys.

Der var meget en tvivl dengang om, hvor vidtgærningsmanden var sindssyg eller om han snyd systemet.

Lærerne var dybt uenige, men den udvikling, der skete i salen de efterfølgende år, kunne godt få ind til at tænke, at han under alle omstændigheder slap meget billigt.

Nej.

Der er ikke meget i medierne om salen senere hen, men i en højst ret støj fra 2005, den hedder jo et U-205-31-44-H, hvis nogen skulle være interesseret.

Der er hele det efterfølgende forløb beskrevet.

Sagsakterne er fra en sag, gærningsmanden anlager for at få omstødt sin udvisningsstom.

Okay.

I oktober 1994, kun lige over to år efter sin domsanbringelse på den flugsikre og sadeelslukket anstalt i Nykøbing Sjælland,

lykkedes til drabsmanden at blive overfløttet til det mere åbne psykiatriske hospital Sankt Hans Hospital i Roskilde.

I stedet for at være spæret inde på Sikringsanstalten døgnet rundt, fik han nu daglig udgang.

Det var faktisk også noget ekstrabladet fik opsnuset.

Daglig udgang efter to år.

Efter at have stukket en ung pi godt 50 gange.

Og senere og samme år forsøgte han at få sin dom ophævet eller ændret til en behandlingsdom.

Hvis det var lykkedes ham, ville det have betydet, at han når som helst kunne udskrives tumpulent behandling efter lægelig vurdering.

Sykiaterne på Sankt Hans Hospital og overraskende nok også Ratslægerød støttede i følge Aarhus stiftstidende hans ansøgning om at få ændret dom til almindelig psykiatriske behandling.

Men retten afslog at ændre dom med henvisning til, at det kunne krænke rettførelsen, hvis en drabsmand reelt gik fri efter så kort tid ind i spærne.

Altså kun lidt over to år.

Hvis han er så frisk, at han kan komme på udgang, så skal han måske gå på udgang i et fængsel.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Ja, men det skal han jo ikke, for han er jo eklagede sindsyg, så det skal han ikke.

Ja, fordi han var jo så sindsyg, at han gjorde det med en retten.

Altså det fandt de jo bevist.

I 1996, seks år efter drabet og kun fire år efter dom, forsøgte han igen at forandre sin dom.

I november 1996 kunne man læse overskrifter som en morder slipper fri, og læger vil slippe morder fri.

Fordi lægerne på St. Hans hospital nu værken betrægtede gærningsmanden som sindsyg eller som farlig.

Efter hvor mange år, siger du?

Ja, men der er vi seks år efter drabet, fire år efter dom, eller sådan fire og et halvt år efter dom.

Ja, da var de bare sådan nu han resk i hvert fald.

Nu går det så fint, han er faktisk ingen gang farlig.

På det tidspunkt havde han udgang på lige fod med andre patienter, og lægerne instillede ham til en behandlingsdom, hvor lægerne selv ville kunne udskrive ham til frihed.

Drapsmandens bistandsværrer Eivind Lippert udtalte dengang til ekstra bladet.

Der er ingen undskyldning for, at han mørte den unge pige.

Kun en forklaring, nemlig at han var sindsyg på grund af såkaldt blodslok, og jeg ved simpelthen ikke hvad blodslok er.

Det har aldrig hørt om.

Aldrig hørt om det før.

Han fortsætter så at sige...

Nå, altså det han mener er, at efter at han havde støkket første gang, fordi det kunne han godt huske ikke, var det ikke noget med blodros eller hvad?

Nej, men var det ikke noget med, at han kunne huske det første stik?

Det første stik.

Ja, og så var han gået i sjok efter det, og var ligesom fortsat, er det ikke det han mener?

Men den del kunne han ikke huske, fordi han var i blodslok.

Men det er ikke at den vej han fortsætter sin forklaring.

Han siger så, at den aganingsmanden, som 13 år i overværet, at hans 18-årig søster på vej til sit bryllup blev mørtet af israelske soldater.

Den oplevelse har han først nu fået bejobbet psykisk.

Jeg har som gamle nævninge foremand, og Domsmand mødt mange morder og andre kriminelle, men jeg har aldrig mødt nogen, der anger sin forbrydelse så meget som ham.

Han er godheden selv og helt rask efter flere års psykologbehandling.

Derfor fortæner han at komme ud.

Det er søn af et helt normalt og meget intelligent menneske som ham, der blandt andet taler syv sprog,

bliver holdt indespærede blandt sindsyge mennesker.

Og han lades lige gentage, hvad han havde, hvilken anden kriminalitet der kan hæftes på ham udover drappet på Nanna.

Han havde begået et voldeligt røvrige med drappet.

Han siger så, at det ikke var ham, der havde ført kniven, hvor et offer var blevet stukket ned, men han havde været medvirkende til det her voldelige røvrige.

Ja, og efter fængslingen, der forsøgte han at flygte?

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Han forsøgte at flygte, og han forsøgte at drabe en nedpatient.
Nedpatient, og han havde flere gange overfaldet kun kvindelige personale.
Artikeln i ekstrabladet med hans bistandsadvocats udsavn her, brægte siden i koghusleserne.
Mange skrev ind med deres syn på sagen i flere læsebrevede de følgende dage.
De var mildest talt ikke imponeret over lærernes vurderinger i den her sag.
Kun 4,5 år efter den oprindelige rettag lykkes det, den 10. januar 1997, fra drabsmanden i retten i Roskilde,
for dømmen ændrede til en behandlingsdom.
Det betød, at han kunne blive udskrevet med mulighed for geninlæggelse, hvis hans situation skulle ændre sig.
Altså, jeg tænker, hvis han bliver sindsyg igen.
En psykiatiske klæring fra St. Hans Hospital i Roskilde fastslog,
at den nu 33-årig drabsmand var blevet helbredt for sin sindsygdom.
Kun halvandet år efter afgiver retten i Roskilde, at behandlingsdomen helt skulle opheves.
Den 7. august 1998 var drabsmanden altså en fri mand.
8,5 år efter det brutale drab på den 17. år i Nannale Fevre.
Var der nogle overvejelser omkring, hvor vi demter talte det for,
at han faktisk spillede sindsyg dengang rettsag inden kørte, om de faktisk havde haft rett?
Det kom ikke op igen som sådan,
men jeg synes, det ligger imellem alle linjer, der blev skrevet siden hen.
Man var ligesom nødt til at acceptere retten,
vurderet, at den mental rapport, som sagde, han var sindsyg, den var gældende, så det må vi acceptere.
Men selvfølgelig har alle bare tænkt.
I de efterfølgende år?
Hvor er han tænkt?
Hvor er han tænkt?
Er han fuldstændig rask nu?
Ræthurtig efter.
Han angrer, han er fuldstændig rask.
Det var ikke farligt, vi kan sætte ham ud.
Goddheden selv?
Ja.
Den gamle dom tilbage fra 1992 bygdes selvfølgelig stadig.
Dengang i Vesterlands ret blev han dømt til udvisning, hvis han nogensinde skulle blive er klaret rask.
Men fordi det var lykkedsam at få ændret dom til en behandlingsdom,
havde han i følgeårhus stiftstidende også krav på at få prøvet dom om udvisning i rettsystemet.
Han ønskede enderligt at blive i Danmark, og i dom fra Roskilde Byret fra 1998 kunne man læse hvorfor.
Den dom, den stod beskrevet i den højste rettsdom fra 2005, som jeg nævnte jeg havde fået fingrene i.
Helt tilbage i 1991.
Altså før han fik sin dom, dengang han blev anbragt på Sikringsanstalten i Nykøbing Sjælland,

der mødte han en kvinde, og de to indlede en affære.

Kvinden var en af de ansatte påanstalten.

Hun var gift og havde to børn. Affæren holdte de hemmelig.

Men da det blev afsløret af nogle kollegaer i 1994 blev kvinden fyret.

Ja, helt ærligt. Hvad laver hun? Og hvis hun ikke vil have noget gjort?

Faktisk var der et sted, hvor der stod, at forstanderen havde overvejet.

Hvis hun selv havde kommet og sagt, at hun havde den her affære, så var hun bare stille og rolig blevet overflyttet.

Men hun blev altså fyret.

Hun gik efterfølgende fra sin mand og flyttede til Roskilde for på den måde at kunne være tættere på drabsmanden.

Nå, okay, det var true love.

Ja, samme år blev de forlålet.

Når han havde udgang fra St. Hans, tilbrakte han tiden sammen med hende, og han flyvede ind hos hende, da han ikke længere var indlagt.

I retten fortalte han, altså nu er vi hende der, hvor han prøver sin udvisningsstom, ikke?

I retten fortalte han, at han følte, han var fallet godt til hendes familie med hendes to børn, og at han ikke selv havde nogle børn.

Han modtog ikke bistandshjælp, han passede sine ambulante behandling og konsulterede fortsat overligg godtlip hver fjordende dag for angst og depressionsanfald.

Især på grund af den forbrødelse han havde begået, og hans samtaler med overligg godtlip hjælp ham i den forbindelse.

Altså så, vi snakker ikke hans sindsyge, som det blev konkluderet, at han leder af.

Vi snakker angst og depression, fordi han har drabt nænder på så brutal vise.

Ja, så kan man godt få psykolog, timer, en masse, hvis man har slet at have nogle i det tid.

Nej, der er ikke nogen afvisninger der.

Ved samme rett sag fortalte hans kæreste, at hvis strafsmanden blev udvist til Israel, ville hun følge med ham, men at det ville være svært for hende, fordi hun havde sine to børn og et barnet barn i Danmark.

Og at hans forhold til hendes familie var helt igennem godt, altså det er et argument for, at han ikke skal udvises.

Men et eller andet sted ikke, hvis vi som samfund har sagt, at han var sindsyg, men som gik det her drab, og derfor uden skyld.

Og så rask, at vi kan lade ham få udgang efter to år.

Hvorfor skal han så udvises?

Det var en straf.

Nu nevnte du Bjarne tidligere, og han blev frakendt afretten, hvor vi også snakket om, at hvis han ikke var skyldig, altså han er skyldig, men han er ikke ansvarlig.

Ja, det var det.

Hvorfor skal han så have den ekstra straf?

Det var en straf for en forbrydelse at blive udvist, men hvis han ikke kunne gøre for det, hvorfor skal han så udvises?

Hvad er argumentet for det? Vi synes ikke, han skal i fængsel.

Nej, han skal ikke straffes på den vis, for han var ikke ansvarlig.

Hvorfor skal han tage ekstra straf?

Øv, æv.

Ja.

Også Eivind Lippert, som tidligere udtalte sig til ekstrabladet, som den dømtes bistandsadvokat om, at han jo var et helt igennem godt menneske, vidende i retten til fordel for ham.

Han fortalte, at han og hans ægtefælle betragte ham som en søn, og han jo aldrig før havde mødt en person, der angrede så meget som ham.

Det var hans opfattelse, at han ville kunne få en god tilværelse i Danmark, og han ville kunne klare sig godt på arbejdsmarkedet.

Hvor er det vildt så meget medgang, han har efter det her drev?

Ja, han har mange gode mennesker i sin liv, der gerne ved ham det godt.

Virkelig godt.

I oktober 1998 kom der en afgørelse fra retten i Roskilde, retten ophævet ikke døm om udvisning, så han skulle altså stadig udvises af Danmark.

Og samme kendelse kom fra Østerlandsret i december 1998 i Angersagen.

Draftsmanden var altså udvist af Danmark for bestandet, men det skulle vise sig at være yderst svært at sende ham ud af landet.

For der var ikke noget land, der ville modtage ham.

Nej, det var så det.

Han tog helt det, han tog den sag hele vejen til Højstret, men uden held, han skulle udvises.

Han kunne ikke tilkendes permanent opholdstillad, så der var jo altså ikke nogen, der ville have ham, så efter alt at dømme lever han stadig på tålt ophold i Danmark.

Han nåede af Aarhusson to år og fire måneder på Sikringsanstalten fordrapet, inden han blev flyttet og fik mere frihed og udgang.

Til sommer ville Nannala Fevre være blevet 50 år.

Ja, den er svært.

Al de følelser, du hele tiden efterlader mig med med de her fader?

Ja, de følelser, og den er jo svært, fordi der er klov-klov-mænsker, som har vurderet, han ikke var sent syg.

Og retten talte, de var overbevist om, at det var korrekt, at han var sent syg.

Men jeg kan simpelthen ikke finde ud af at se bort fra, at der er et vidende begagede menneske, som et har vurderet, at han fikede det.

Og to har haft oplevelse med ham, hvor han direkte har sagt, nu forber jeg systemet, at jeg fiker det her.

Og han var ikke i kontakt med psykiatrien op til det her drage.

Han havde et job, han havde sin hverdag, det kører det.

Ja, der var ikke noget, ingenting.

Handler det her ikke bare om, at han var fucking vred på sin X-kone, og det gik så ud over Nanna, som gerne ville ud af den her lejlighed, og det pisseede ham af.

Nej, det gør det ikke, siger retten. Det handler om, hvad siger retten egentlig, at det handler om?

Ja, men retten siger egentlig, at det handler om det samme, men at det så skete, fordi han var sent syg.

Ja, det var derfor, han havde kapacitet til at gå og mokke på den måde.

Det er jo heller ikke en rask handling, det er ikke en normal handling.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Nej, og normalt er vi jo tilbøjligt til gerne at vi syg derhend, vi vil gerne have, at det viser sig de sind syge, fordi det er ikke til at forstå.

Men nu virker det bare som en alt fornemt eskæb for ham.

Men ikke det, du mindre var det, og anklage myndigheden, valg det ikke at anke den afgørelse openbart?

Nej, og som en lille ekstra information, så blev der jo fundet et kvindeligt kun 100 meter fra, hvor Nanna blev fundet 3 år senere,

og det var Anne-Marie Mantro-Petersen, som du fortalte om i episode 14, som var blevet parteret.

Ja, det var 100 meter fra, hvor Nanna blev fundet.

Hvert tusede, fri Jensen holdt lukket i en uge efter drabet, og forsøgte så at åbne igen, men publikum svigtede.

Altså, de kunne ikke feste det sted, og det lukkede helt for uge af efter.

Den 30-årige ven, der hjælpt drabsmanden, havde fået at vide, at det var et liv, der lå i bagagerummet,

men han havde troet, at det var ekskonen, der lå ombage.

Så det var okay, at hjælpe sine venner med at skære.

Og der var han ikke sindssyg, eller hvad? Han evnede at rydde op efter sig.

Ja, ja.

Han evnede at rydde op efter sig.

Og hvad med hans all- og første forklaring under grundlovsforhøret?

Der var han jo i stand til at fortælle en nogenlunde sammenhængende historie, hvorfor og hvordan også noget at kunne huske at ske i kvistik.

Denne her fortælling om vreden og ekskoden kom først ind, efter han fik en forsvarsadvokat.

Tilbage til vinden, han fortalte, at han kun havde kørt bilen, og ikke havde hjulpet med noget som helst andet.

Han blev løslet, at 14. december 1990,

og jeg har ikke hørt noget om, at han skulle være blevet rettet for fuld for sin rolle, men jeg tænker, at man måske også har skælede til, at han selv meldt sig til politiet og havde en ret stor rolle i, at de kunne få gærningsmanden til at tilstå.

Ja, det er klart.

Så han har trods alt haft noget dårlig som vidtighed over at have hjulpet med sin dør.

Men det var jo så, da han fandt ud af, at der drejede sig om en 17-årig gymnasieelev.

Han havde det fint nok med hjælp til, at det var ekskoden eller hvad.

Det er så fucked op. Hun rent bare end i den helt forkerte person.

Det er frygtligt.

Også nu, hun havde lavet en eller anden aftal med ham om, at hun gik med op, at de andre havde overhørt det,

så kunne de have let efter hende deroppe.

Det havde blivet en med, hvis sagt til nogen eller hvis og hvis.

Hvis og hvis og hvis.

Og det var jo det, han prøvede.

Han prøvede jo at få det til at løde som om, at hun jo næsten var deltagende i sit eget drab.

Ja, ja.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Hvor hun havde selv hænderne på.

Lidet ind. Ups.

Fordi hun ikke ville give slip, ikke?

Ja.

Og hun havde også truet ham.

Og fået ham til at slå hende.

Ja.

Ja.

For at fortælle om det helt igennem meningsløser på tale drab.

På Nannale Fevre har jeg brugte artikler fra Aarhus Stiftstidende, Bt,

ekstrabladet Ritsav,

Mårnposten Fyns Stiftstidende,

Jyske Tidende,

Horsens Folkebladet,

Vestkysten,

Amtsavisen Randers,

TV2-nyhederne,

Juristen,

og den døm fra Højesteræt,

jeg nævnte ved navn U-205-34-H.

Altså, vi skal større op med at have to sager med,

der vækker vrede.

Ja, eller ekstrabladet.

Og så er man siddet tilbage,

og bare er virkelig føler,

at der er noget, der har været topurt færdigt,

og langt ude.

Og til at få stå.

Ja.

Nå.

Vi tænker videre over det.

Vi tænker videre.

Har du en anbefaling med til mig?

Det har jeg.

Vi har talet om denne her sag før.

Vi er kommet med flere anbefalinger til indhold om den,

og alligevel har jeg endnu en anbefaling med om sagen i dag.

Men det er altså også bare en af de der helt store sager,

som man godt gider at beskæfte i så meget med, ikke?

Man vil have det helt med.

Sådan har jeg det.

Netflix kunne ombordt ikke lave HBO Max hver ene om,

at have en velproduceret dokumentar af liggende om mørtokmorne.

Så Netflix har netop udgivet den miniser i tre afsnit,

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

som hedder Mørtok Murders og Southern Scandal.
Hvis man endnu ikke har hørt noget om sagen,
så er det her altså et ret godt sted at starte.
Og hvis man allerede har slukt alt, så er det også bare en god tilføjelse.
Har du fået den set?
Jeg har kommet i gang.
Du har gået igennem.
Jeg har set første halvanden afsnit.
Okay, det kan vi også lige tale om.
I Mørtok Murders og Southern Scandal får vi hele historien endnu en gang
fra bådelykken i første afsnit, hvor det også bliver etableret,
hvem Mørtokfamilien er,
og hvor maktfulde de har været i generationer i det her lille lokalsamfund i South Carolina.
I andet afsnit bliver den sag, der fylder alle amerikanske medier lige nu,
folket ud nemlig den om skuddrapende på 22 år i Paul Mørtok
og hans mor, Maggie Mørtok, som Paul's far, Maggie's mand, Alex Mørtok, er anklagede for.
Og den kører simpelthen nu.
Den kører lige nu.
Siste afsnit handler om de andre mystiske dødsfald,
der på forskellige måder kan forbindes til Mørtokfamilien,
som dog aldrig er blevet opklaret,
men måske kan nogle af detaljerne og omstændighederne alligevel afsløre noget om,
hvem Mørtokfamilien egentlig er, især deltid Alex Mørtok.
Jeg synes, at det, der gør denne her miniserie særligt god,
og måske synes jeg faktisk, at den er lidt bedre end HBO-kondangen,
det er, at alle de implicerede deltager,
det har du så også set første afsnit, ikke?
Og sammen tegner et mere tydeligt billede af, hvad der egentlig får gået.
Altså der er også mange med i HBO.
Det er der, men her især i forhold til bådelykken,
at hele det her vennesling og deres forældre er med,
og især deltid synes jeg, at det er interessant at høre fra Paul Mørtok's exkæreste,
som var tæt på familien Mørtok i fire år,
og som kan fortælle om forholdet til Paulik.
Fordi det er deres forhold i sig selv.
Og så også i Mallory Beach's forældre.
Altså 19 år i Mallory Beach, der døde i denne her bådelykke,
og jeg synes faktisk også gennemgang af bådelykken er bedre,
altså hvor de sad og hvordan de blev slynget ud.
Men du har bare ret i, at det er ikke rigtig en, man kan jo ikke engang kalde det ene sag,
men det er en situation, som man lidt kan få nok af.
Det er Mørtok-familien og alt, hvad der svever i deres univers,
omkring dem af korrupsion og kriminalitet.
Der er sådan set centrifugere omkring dem.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Ja, præcis.

Hvis man ikke er kommet i gang med at lade sig opslure denne her sag, så er det her altså godt sted at starte, fordi den er bare, det har vi sagt før, det er bare fascinerende.

Og samtidig selvfølgelig dybt ulykkeligt, med alle de her uskyldige personer, som måske er blevet offret for kodighed og kodighed og had.

Og en familie skræmper aktige hien efter at blive siddende tungt på magten og lån, og virkelig også være hævet over den.

Det er inden de skulle tabet, at de har været det ikke.

Altså det sidder man fandme også at blive været over.

Jo, jo, men der er bare så mange ting i den her.

Så altså, ja, deres helt overdrevende magt i det her lille samfund, ikke?

Ja, og når det lige som bliver ved med at være interessant og beskæftige,

så tror jeg, at det handler om, at man bare gerne vil forstå,

hvordan denne her korruption har kunne lade sig gøre på det her niveau, ikke?

Og så er der altså også den detalje, at sagen udvikler sig lige nu,

fra dag rette sig ind mod Alex Mørtok har været i gang i ugevis.

Altså lige før, jeg tror, at afgørelsen måske er faldet,

når det her afsnit har kommet ud.

Det kan godt være.

Men den er i sin afslutende fase.

Jeg har fuldt med på, altså det der startede,

The Murders podcast, Instagram, og de kører næsten live updates med, at han lige selv har været i vidende skrænken.

Ja, ja, ja, ja.

Så det må være lige op over, for det plejer at være det sidste, der sker, ikke?

Det er saftig, og jeg vil sige dem.

Altså gå på YouTube, hvis man med ned i kaninholdet i den her sag,

der ligger så meget, og det hele bliver jo filmet, det er overeksert,

det er vildt interessant.

Jeg tror, han bliver kendt skyldig, men det er faktisk ikke helt sikkert.

Det er faktisk det, jeg tror, at det også bliver meget fascinerende,

og det der tror, der er krogen for mig.

Jeg forventer næsten, at han bliver kendt.

Men det er så vildt, fordi hun er... Altså der er jo ingen...

Ej, men det kan vi tale om, ikke?

Sommervild lige har løbet med, hvad der sker.

Men jeg vil bare lige sige, jeg tror lige nu,

mens vi sidder heroppe tager det her, så der er altså ikke fallet døm.

Men jeg tror, at den når at falde, for det har afsnit kommet ud.

Så må vi se, hvad der sker.

Så kan vi jo tale om det igen, om vi er for afud over at afgøre...

Der er sikkert nogen, der har udgivet indånd dokumentarer om sagen.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Men jeg vil virkelig sige, hvis I ikke har kommet i gang, hvis I bare tror, at noget af en eller anden familie er så almindelig. Altså det er crazy, altså det er virkelig vildt, det her ikke. Så jeg synes alle skal se Murdock, Murders og Southern Scandal, Mini ser i tre afsnit på Netflix.

Har vi nogen siden haft tre forskellige anbefalinger med om sammenlæg? Om den samme sagen? Nej, det er ikke sikkert om.

Og det er jo også helt uhørt, at der er lavet så meget indhold for at sage, når hun har afgjort.

Men det er jo den eneste grund til, at den har kommet frem, den sag. Altså det er jo den eneste grund til, at den har kommet...

At den har blevet så stor. Ja, ja.

Det er fordi, at der er media, som har piske styr op omkring. Ellers var det lykkedes med at fejre det, nogen har tæppet.

Alt det her med Gloria, hende der er housekeeper, som falder ned at trappe.

Hun falder over hunden og falder ned at trappe.

Og så skjælder de lige alle forsikringspengene.

Nej, det er så...

Nå, videre.

Yes, der ligger en podcast fra DR, som jeg synes fortjener, at alle lytter med. I podcasten Et Drap i Familien, der får vi søndernes fortælling om drabet på deres mor, Elin Frank, just i marts 2021.

Vi har tidligere talet om Elins brugsbog, fanden Tatter. Også helt fantastisk.

Men her får vi altså søndernes søren og Christians historie. I fire afsnit fortæller de om deres opvækst med en far, der kastede en tung skygge over familiens liv.

De fortæller om en højt elsket mor, en fantastisk kvinde, som formoder at holde sammen på det hele, og samtidig holde faren ud, til hun ikke kunne mere.

Vi får deres vinkel på forældrenes brod, deres opbakning til morens valg om et nyt liv, og deres minder om dagen, hvor det hele gik så frygtlig galt.

De fortæller også om, hvordan det gik op for dem, hvad deres far egentlig havde haft af planer den dag, han drabte Elin, og vi hører om, hvordan de har det med ham i dag.

Og det er en historie om et broderpass, som mod alle odds vilje at skulle være anderledes federe for deres børn, end den mand de har haft som forbildet.

Så man snyder sig selvke valgtigt, hvis man ikke forhørte podcasten et drab i familien, og man kan høre den der, hvor man lytter til podcast.

Og så er det jo også bare relevant, fordi det er et tema, som er op i tiden, altså det her med, at der nu er spot på de mønstre og mekanismer, der ligger bag de røde drab i familien.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Og det er fandme vigtigt, at der nu bliver sat fokus på det, og så skal vi jo ligesom også indtage det indhold, der bliver lavet om det. Og jeg vil sige, at jeg har ikke fået den hørt, men der er mange, der har set flere steder, at den er blevet ros.

Virkelig.

Det er kun fire episodeer, men den sidder altså fast, når du får hørt den.

Ja, og den har vi jo også snakket om.

Masser af gang, hvor den var med i Mørkervort, fordi den bare er helt fantastisk.

Så den skal man altså heller ikke snude sig selv for.

God anbefaling.

Ja. Tror du, vi kommer omkring det hele?

Nej. Det føler jeg mig ret sikker på, at vi ikke gjorde, men så har vi en tur til.

Jeg vil sige, at jeg synes ikke, at vi fik det vælet ved, hvor uhyggeligt den oplevelse var, at der pludselig stod en fremad mand i hendes andre, med bare blodige fødder.

Det lyder som om, at hun tog det rimelig cool.

Ja, måske går man bare i løsningsmålet.

Det, man finder ud af, om man er flygt, frys eller kæmp mennesket.

Det er ikke noget, man kan forberede sig på.

Nej.

Det finder du ud af, når der er en fremad mand, med blodige fødder, der træder ind af din hoveddør.

Fordi din tanke var jo også for løbt.

Det kunne man jo også gøre, hvis hun havde gjort, så havde hun måske også taget benene på naken.

Jeg tror ikke, man kan styre det så meget, når man står i sådan en krisesituation.

Nej, men lad os sige, at hun af en eller anden grund, var blevet klar over, hvem det var.

Da han så gik ud på badeværelset, så ville hun, når hun havde været adjø.

Men prøv at høre, at det er interessant, at man kan nok så meget sidde og forberede sig på,

hvad man tror, man vil gøre,

hvad man tror man er i sådan en situation.

Og det er også godt at gøre, så de overvejer sig.

Det er rigtig godt at gøre, så de overvejer sig.

Fordi, måske kan man styre lidt i hvert fald.

Men jeg går altid og tror, at jeg er flygt personen.

Og alle de gange, jeg har oplevet noget fuldstændigt sindsygt, der har jeg været kæmpe.

Taget action. Det har jeg også.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Seriøst.

Det er også på bekostning af min egen egen.

Men skal der slås også noget?

Jeg er bare sådan en bag efter, hvad laver du?

Hvorfor?

Skal du være den, der stopper til eller ikke?

Det skal du ikke.

Men det kan man ikke helt styre.

Nej, det er bare ensen automat reaktion i situationen, der tager over.

Det er meget interessant.

Om det er det.

Men som du siger, rigtig godt lige at gøre sig de tanker, kan vi vide, hvad jeg vil gøre i en eller anden givens situation.

Så ja.

Hvis der stod en blådensmort mortar i min egen træer, jeg smider mig lige på sofaen.

Og så bare lå og kiggede på dig.

Ja.

I don't know.

Fuck, prælesiøst og forestil.

Hvad er det?

Vi er i vej i 2001.

Der er der mobiltelefoner og sådan noget.

Get out of there.

Take your phone.

Hvorfor?

Hvad er det med mobiltelefoner?

Fordi så kan man tage telefonen med.

Når forring efter hjælp.

Det er jo ligegyldigt.

Det er jo bare at komme afsted.

Og så skal du være den, der går ind i nogle andre sands træ.

Og råber op om en blod i mortar.

Så kan de løbe over til den anden labor.

Ja.

Nå.

Godt du.

Vi vinder tilbage om en uge.

Det synes jeg, vi skal gøre det helt igen.

Ja.

Og jeg håber, du har det godt så længe.

Få en dejlig uge.

Jeg håber også, du har det godt så længe.

[Transcript] Mørkeland / Episode 205

Og jeg håber, at du husker at luse din dør.

Det gør jeg faktisk selv.

Det gør jeg faktisk også selv.

Det er dumt.

Det gør vi nu.

Vi snakker sved om en uge.

Lås jer, større vinder.

Ja.

Vi ses.

Hej.

Hej.

Hej.